

சங்கரகீரந்தாவலி.]

உ

[இரண்டாம் புத்தகம்.

ஓம்தத்ஸத்பிரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸபரிவிராஜகாசாரியவர்ய

ஸ்ரீ சங்கராசாரியஸ்வாமிகள்

அருளிச்செய்த

ஆத்மபோதமும்

தத்துவபோதமும்.

இவை

தஞ்சைமாநகரம்

ஸ்ரீமாந். வெ. குப்புஸ்வாமிராஜ அவர்கள்

இயற்றிய

தமிழரைமுதலியவற்றுடன்

தஞ்சை

லி. கோவிந்தன் & பிரதர்ஸ் அவர்களால்

தமது

“ஸ்ரீ வித்தியாவிநோதினிமுத்திராகாலையில்”

பதிப்பிக்கப்பெற்றன.

சாதாரண விலை

விலை அரை ரூ.

Copy Right Reserved.

மு க வு ரை .

இக்கலியில் சுகல ஜீவர்களும் மிகத்துன்ப முடையவர்களா யிருத்தலால் எல்லோருக்கும் தம்முடைய துன்பம் நீங்கிவிட வேண்டு மென்னும் விருப்ப முண்டாகின்றது. ஆனால் சம்ஸார துக்கம் மந்திரௌஷ்டிமுதலியவற்றால் ஒருகணம் நாழிகை மா சம் வருஷ மென்றல்முதலியனவாக நியமிக்கப்பட்ட காலம் வரையில் நீங்குகிறது. மீண்டும் வாராதபடி அத்தியந்தமாய் நீங்குகிறதுதில்லை. ஏனெனின் “*तमेव विदित्वाऽतिमृत्युमेति नान्यः पन्था विद्यतेऽयनाय ॥*” அந்தப் பிரஹ்மத்திணையே அறிந்து மிருத் தியுவைக் கடக்கின்றான். அதனைக் கடத்தற்கு வேறுவழி யில்லை.” என்னும் யஜுர்வேதம் ஞானமே மோக்ஷமார்க்க மென்று கூறுகின்றது. ஆதலால் உலகினர் தம் துக்க மொழிதற் பொருட்டு அவ்வுண்மைஞானந்தினை யுணருமாறு பரமகருணை நிதிபாகிய பரமேசுவரன் இப்பூமியில் அவதரித்து ஸ்ரீ சங்க ராசாரிய ரென்னும் காரணப்பெயரையே தமக்குப் பெ யராகக் கொண்டு பிரஹ்மசூத்திரபாஷியாதி அநேக நூல்களைச் செய்து வேதத்தின் உண்மைப்பொருளை வெளிப்படுத்தினார். ஆனால் அவ்வாறு தாம் செய்த விரிந்த வேதாந்தநூல்களைப் பார்க் கச் சக்தியில்லாத மந்தமதியினராகிய ஆஸ்திகர்கள் எளிதிலு ணருமாறு அபரோக்ஷாதுபூதி, ஆத்மபோதமுதலிய அநேகப் பிரகரணகிரந்தங்களை இயற்றியருளினர். அவையாவும் வியாக் தியானங்களுடன் ஆரியபாஷையி லிருத்தலால் அப்பாஷையைப் பயிலுதலில்லாத தமிழ்நாட்டு ஆஸ்திகர்களாகிய அதிகாரிகளும் அறிந்துய்யுமாறு அந்நூல்களை அவ்வாசாரியர்களது திருவாக் தாகிய முலசுலோகங்களுடன் தெளிவான ஓர்தமிழுரையுமசேர்த் து வெளியிட வேண்டு மென்று பலர் கேட்டுக்கொண்டமையால் அந்நூல்கள் “*ஸ்ரீசங்கரகிரந்தாவலி*” யென்னும் பெயரால் பதிப் பிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவற்றுள் அபரோக்ஷாதுபூதி முதற் புத்தகமாக முன்னரே பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்போது ஷே

கிரந்தாவலியின் இரண்டாம் புத்தகமாக ஆத்மபோதமும், தத்வ போதமும் தஞ்சைமாநகரம் ஸ்ரீமான் வெ. சூப்புஸ்வாமிராஜ அவர்களால் செய்யப்பட்ட வரையுடன் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. அவற்றுள், ஆத்மபோதம் ௬௦ சுலோகங்களடங்கிய எளிதான சுலோகவடிவிலுள்ளது. இதன் ஒவ்வொரு சுலோகமும் ஒவ்வொரு திருஷ்டாந்தபூர்வமாக மந்தப்பிரஞ்ஞையுடைய முழுக்ஷுக்களுக்கு வேதாந்தப்பிரிக்கிரியைகளை வெளிப்படையாய்ப் போதிப்பனவாம். இதன் பாடபேதங்கள் பல வுளவாயினும் அவற்றை யெல்லாம் விலக்கி எப்பாடத்தைக்கொண்டு ஸ்ரீ பஞ்சதசியின் சம்ஸ்கிருதவியாக்கியான கர்த்தாவாகிய ஸ்ரீ ராம கிருஷ்ணபண்டிதர் இதற்கு வியாக்கியானம் செய்திருக்கின்றனரோ! அப்பாடத்தையும் அவ்வியாக்கியானத்தையும் தழுவினே இங்குத் தமிழாரையும் குறிப்புரையும் எழுதப்பட்டமையால் அப்பாடமே இந்நூலிலும் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் எல்லாவற்றினும் எளிதாம். இதுவும் கடின மென்று எவ்வதிகாரிகளுக்குத் தோற்றுகிறதோ, அவர்கள் பேரில் கருணை கூர்ந்து ஸ்ரீமத் ஆசாரியர்கள் தத்துவபோத மென்னும் வசனவடிவ வினாவிடையான ஓர் சிறு நூலையியற்றியருளினர். அதுவும் இத்தமிழ்நாட்டு முழுக்ஷுக்களுக்கு அத்தியந்த முபயோக முள்ளதெனக் கருதி ஷே. மூலவாக்கியங்களுக்கு வினாவிடையான தமிழ் மொழிபெயர்ப்பும் குறிப்புரையும் ஸ்ரீமான் வெ. சூப்புஸ்வாமிராஜ அவர்களாலேயே இயற்றப்பட்டுள்ளது. இதில் முதல் முதல் வேதாந்தப்பிரக்கிரியை தெரிய விரும்புவோர் எளிதாயறியும்படி, தத்துவங்கள் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வாறு இவ்விரண்டு நூல்களும் மிகவுபகாரமுள்ளனவாயிருத்தல்பற்றி அவற்றை மூலத்துடன் தமிழ்வியாக்கியான மொழிபெயர்ப்புகளையும் சேர்த்து, சங்கர கிரந்தாவலியின் இரண்டாம் புத்தகமாக வெளியிடலானோம். இதில் உள்ள குற்றங்களைப் பெரியோர் மன்னிப்பாராக.

வி. கோவிந்தன் அண்டு பிரதர்ஸ்,

தஞ்சை.

விநாயகஸ்துதி.

ஏக தந்த னிணையடி தொழுவார்க்
கேகா விணையு மெனிதினிற் கெடுமே.

சரஸ்வதிஸ்துதி.

பூவினி லுறைவதல்லாற் புங்கவர் போற்று நாடிப்
பூவினி லுறைவோன் வேதம் புகலுதற் கென்றே யன்னு
ஞவினி லுறையும் வாணி நாமமே நவிற்கு வென்புன்
ஞவினி லுறைந்து ஞான நன்மொழி புகலு வாயே.

ஆசார்யஸ்துதி.

நங்குரு சங்க ராசான் னரரொலா முய்யும் வண்ண
மிங்கொரு மனித வேட மெடுத்தும்மெய் யபேதந் தன்னைப்
பங்கம தில்லா தாகப் பகர்ந்திடா ஞாயின் மற்றோர்
வங்கமி லாழ்ந்த சன்ம வன்கட னீந்தற் பாற்றோ.

ஸ்ரீ கணேசாய நம :

ஆத்மபோதம்.

तपोभिः क्षीणपापानां शांतानां वीतरागिणाम् ।
मुमुक्षूणामपेक्षयोयमात्मबोधो विधीयते ॥ १ ॥

(அவதாரிகை.)

சுதலலோகபூஜ்ஜியரான ஸ்ரீ சங்கராசாரியசுவாமிகள் சமத
மாதியுடையவர்களாகிய உத்தம ஆதிகாரிகளுக்குச் சூத்திரபா
ஷியம், உபநிஷத்பாஷியம், கீதாபாஷ்ய மென்னும் மூன்று * க.
பிரஸ்தானங்களையுஞ் செய்து, பின்னர் இம்மூன்றனையும் அவற்
றின் வியாக்கியானமுதலியனவாகிய விரிந்த நூல்களையு மாராய்
ந்து தாற்பரியநிச்சயஞ் செய்துகொள்ளும் சாமர்த்தியமின்றிய
மகாமுமுஷூன்க்களான மந்தாதிகாரிகளை இரக்ஷித்தற்கு, சர்வ
வேதாந்தசித்தாந்தசங்கிரகவடிவமான ஆத்மபோத மென்னும்
பிரகரணத்தை வெளிப்படையாய் விளக்கும்பொருட்டுப் பிரதிஞ்
னைஞ் செய்கின்றார் :—

तपोभिः क्षीणपापानां शांतानां वीतरागिणां मुमुक्षूणां अपेक्ष्य अयं
आत्मबोधः विधीयते ॥

(சுலோகார்த்தம்.) தவசுகளால் பாபம் நசித்தவர்களும், சாந்
தர்களும் இராக மொழிந்தவர்களுமாகிய முமுஷூன்க்களை அபே
க்ஷித்து இவ்வாத்மபோதம் விதிக்கப்படுகின்றது.

(வியாக்கியானம்.) * உ. கிருச்சிர சாந்திராயண நித்திய

* க. பிரஸ்தானம் = அங்கம்.

* உ. பன்னிரண்டுதினங்களாற் சாதிக்கப்படும் விரதம் யாதோ அது
கிருச்சிர மெனப்படும். அது பாதக்கிருச்சிராதி பேதத்தால் பன்னிரண்டு
வகையாம்.

சந்திரானது கலை குறைதற்கிராமமாக ஒவ்வொரு கவளங் குறைத்து,
அமாவாசையில் உபவாசரிருந்து, மீண்டும் கவனத்தைக் கலையின்படி விருத்
திசெய்யும் விரதம் சாந்திராயண மெனப்படும்.

நைமித்திகாதிகளை ஆநுஷ்டித்தலாகிய தபசுகளால் ராகாதி ஆந் தக்கரணதோஷமாகிய பாபம் நசித்தவர்களும், இதயக்கலக்க மின்றிய சாந்தர்களும், இகபரசுக இச்சை நீங்கியவர்களும், சம் சாரக்கிரந்தியைப் பேதித்தலில் பிரயத்தினமுள்ள மோக்ஷ இச் சையுடையவர்களும், * ஈ. சாதனசதுஷ்டயசம்பன்னர்களுமா கிய சற்புருடர்களுக்கு ஆத்மாவைத் தெரிவிக்கும் இவ்வாத்ம போதப்பிரகரணம் விதிக்கப்படுகின்றது. (க)

बोधोन्यसाधनेभ्यो हि साक्षान्मोक्षैकसाधनम् ।

पाकस्य वहिवज्ज्ञानं विना मोक्षो न सिध्यति ॥ २ ॥

(அ-கை.) அப்படி யானால் தபசு, யோகம், மந்திரம், கர்மம், யாகமுதலிய அநேக சாதனங்க ளிருக்க மோக்ஷத்திற்குப் போத (ஞான)த்தையே முக்கிய சாதனமாகச் சொல்லுவ தென்னை யெனக் கூறுகின்றார் :—

अन्यसाधनेभ्यः बोधः हि साक्षात् मोक्षैकसाधनं ॥

(ச-ம்.) மற்றச் சாதனங்க ளெல்லாவற்றையும் விட ஞான மே மோக்ஷத்திற்கு முக்கியமான நேர் சாதனமாம்.

(வி-ம்) * ச. தபசு மந்திரம் கர்மம் யோகமுதலிய அநேக சாதனங்கள் பரம்பரைக்கிரமத்தால் ஞானவாயிலாக மோக்ஷத் தைப் பெறுவிக்கின்றன. ஞானமோ தான் பிறந்தமாத் திரத்

இவற்றின் பேதங்களை விரிவாய் அறியவிரும்புவோர் எம்மால் எழுதப் பட்டுள்ள பஞ்சதசியின் ஆத்மாநந்தப்பிரகரணம் சுவது சுலோகத்தின் டிப்பணியிற் காண்க.

* ஈ. (க) நித்தியாநித்தியவஸ்துவிலேகம், (உ) இகலோகபா லோகபோகங்களி லிச்சையின்மை, (ஈ) சமாதி ஆறனடைவு, (ச) முழு க்ஷுத்திவ மென்னும் நான்கு சாதனங்களை யுடையவன் சாதனசதுஷ்ட யசம்பன்ன னெனப்படுவன்.

* ச. தபசுமுதலியன சித்தசுத்தியைத் தந்து ஞானவாயிலாக மோக்ஷத் திற்குக் காரணமாம். ஆதலால் அவை மோக்ஷத்திற்குப் பரம்பரைச்சாதன மாம் ; நேர்சாதனமாகா.

திலேயே அஞ்ஞானத்தை அடியோடு கெடுத்து முழுக்ஷணமாவ
சுவராஜ்யத்தில் அபிஷேகஞ் செய்விக்கின்றது. ஆதலால் மற்
றச் சாதனங்களைவிட ஞானத்திற்குப் பிரதானத்தன்மை சொல்
லப்பட்டது.

(அ-கை.) அதனையே திருஷ்டாரந்தத்தினால் திடமாக்குகின்
றார் :—

पाकस्य वह्निवत् ज्ञानं विना मोक्षः न सिध्यति ॥

(ச-ம்) பாகத்திற்கு நெருப்பினைப்போல ஞான மின்றி
மோக்ஷம் சித்தியாது.

(வி-ம்.) உலகத்தில் சமையற்றொழிலில் விறகு நீர்முத
லிய சாதனங்களிருந்தும் அக்கினியின்றிப் பாகம் சித்திக்கிற
தில்லை. அதுபோல எல்லாச் சாதனங்களுமிருந்தும் ஞான
மின்றி மோக்ஷம் சித்திக்கிற தில்லை யென்பது பொருள். (உ.)

अविरोधितया कर्म नाविद्यां विनिवर्तयेत् ।

विद्याऽविद्यां निहंत्येव तेजस्तिमिरसंधवत् ॥ ३ ॥

(அ-கை.) கர்மங்களுக்கு விசித்திரகதியை யுண்டெண்
ணுந்தன்மை யிருத்தலால் யாதேனும் ஓர் விசேஷகர்மம் அஞ்
ஞானத்தை நிவிருத்தி செய்யின், ஆத்மஞானத்தா லாவ தென்
னையென் றுசங்கித்து, கர்மத்திற்கும் அஞ்ஞானத்திற்கும் விரோ
தமின்மையால் கர்மம் அவ்வாறு நிவிருத்தி செய்யா தென்று
சமாதானஞ் செய்கின்றார் :—

कर्म अविरोधितया अविद्यां न विनिवर्तयेत् । तेजः तिमिरसंधवत्
विद्या अविद्यां निहन्ति एव ॥

(ச-ம்) யாகஞ்செய்தல்முதலிய கர்மங்கள் அவித்தைக்கு
விரோதியாகாமையால் * ௩. அவித்தையைக் கெடுக்கமாட்டா.

*௩. சேற்றினைச் சேறு கழுவமாட்டாது. அதுபோல அவித்தையின்
காரியமாகிய கர்மம் அவித்தையினைக் கெடுக்கா தென்பது கருத்து.

தீபாதிப்பிரகாசங்கள் இருட்கூட்டத்தினைக் கெடுப்பதுபோல
வித்தையே அவித்தையைக் கெடுக்கவல்லதாம். (௩)

परिच्छिन्न इवाशानात्तन्नाशे सति केवलः ।

स्वयं प्रकाशते ह्यात्मा मेधापायैशुमानिव ॥ ४ ॥

(அ-கை.) அப்படியானால் ஆத்மா சரீரங்கடோறும் பரிச்
சின்னமாகவே காணப்படுவதாக ஏதத்துவம் எப்படிக் கூடுமென்
றுசங்கிக்கக் கூறுகின்றார் :—

आत्मा अशानात् परिच्छिन्नः इव प्रकाशते । तन्नाशे सति
मेधापाये अंशुमान् इव केवलः स्वयं प्रकाशते ॥

(ச-ம்) * சா. பிரத்தியகாத்மா * எ. மூலஞ்ஞானத்தினால்
* அ. பரிச்சின்னம்போல் விளங்குகின்றது. விசாரஞானத்தினால்
அவ்வஞ்ஞானம் நசுத்தபோது * கூ. மேகாவரணம் நீங்கிய சூரி
யன்போலக் கேவலம் தானாகவே விளங்குகின்றது.

(வி-ம்) பரிபூர்ணமும் அத்விதீயமுமாகிய ஆத்மாவிற்கு
அஞ்ஞானத்தினால் கற்பிக்கப்பட்ட நானாவித சரீராத்நியாசத்
தினாலாகியதே பரிச்சின்னத்தன்மை ; தத்துவதிருஷ்டியினாலாகிய
தன்று. அதனால் அவிவேகம் கெடவே ஆத்மா கேவலமாகவே
(தனியாகவே) பிரகாசிக்கின்றது. மேகம் நீங்கியபோது சூரிய
னைப்போல என்பது பொருள். (௪)

अज्ञानकलुषं जीवं ज्ञानाभ्यासाद्धि निर्मलम् ।

कृत्वा ज्ञानं स्वयं नश्येज्जलं कतकरेणुवत् ॥ ५ ॥

(அ-கை) அகண்டாகாரவிருத்தியாகிய விசாரஞான நிருக்

* சா. பிரத்தியகாத்மா = அந்தராத்மா.

* எ. சொரூபத்தை மறைக்கும் அஞ்ஞானம் மூலஞ்ஞான மெனப்
படும்.

* அ. தேகாலவஸ்துக்களால் எவ்வைப்படுத்தப்பட்டது பரிச்சின்னம்.

* கூ. மேகாவரணம் = மேகமூட்டம்.

கும்போது ஞாதிரு ஞானம் ஞேய மென்னும் *க0. திரிபுடிவடிவத்துவைதம் சித்தித்தலால் ஆத்மாவிற்கு அத்வைதம் சித்தித்தல் கூடாதெனக் கூறுகின்றார் :—

ज्ञानं अज्ञानकलुषं जीवं ज्ञानाभ्यासात् विनिर्मलम् कृत्वा जलं कतक-
रेणुवत् स्वयं नश्येत् ॥

(ச-ம்) விருத்திஞானமானது அஞ்ஞானத்தால் கலக்கப்பட்ட ஜீவனை ஞானாப்பியாசத்தால் நிர்மலமாக்கி ஜலத்தைத் தேற்றும்பொடி தெளிவித்துக் கெடுவதுபோலத் தானும் கெடும்.

(வி-ம்) *கக. அகண்டாகாரவிருத்திஞானமானது அஞ்ஞானகாரியவடிவ யானென்பது முதலியவற்றால் கலக்கப்பட்டவனும், *கஉ. கர்த்திருத்துவ போக்திருத்துவாதி அபிமானமுடையவனுமாகிய ஜீவனை ஞானியாக்க, அதன் நீண்டகால அப்பியாசத்தினால் அவித்தையும் தற்காரியமுமாகிய மலத்தை விசேஷமாகக் செடுத்து, மலமில்லாதவனாகிக் கலங்கின ஜலத்தைத் தேற்றும்பொடி தெளிவித்துத் தானும் அக்கலங்கலோடு கெடுதல்போலத் தானும் கெடுகின்றது. புத்திவிருத்தி அஞ்ஞானகாரியமாயிருத்தலால் அந்நிற் பிரதிபிம்பித்துள்ள ஞானம் ஆத்மாவின் ஆபாஸமாதலால் ஆத்மாவிலேயே ஒன்றுபடுகின்றது. அப்போது அத்வையமாகவே ஆத்மா பிரகாசிக்குின்றது என்பது பொருள்.

(ரு)

संसारः स्वगतुल्यो हि रागद्वेषादिसंकुलः ।

स्वकाले सत्यवद्भाति प्रबोधे सत्यवद्भवेत् ॥ ६ ॥

*க0. அறிபவன், அறிவு, அறியப்படுபொரு ளென்னும் மூன்று புடங்களை அதாவது பகூ (புற)ங்களையுடையது திரிபுடி யெனப்படும்.

*கக. கண்டிக்கப்படாத பிரஹ்மலடிவ அந்தக்காணவிருத்தி (உள்ள நிகழ்ச்சி) அகண்டாகாரவிருத்திஞான மெனப்படும். அதுவே அகம்பிரஹ்மஸ்மி (யான் பிரஹ்மம்) என்னும் விருத்தியாகிய ஞானமாம்.

*கஉ. யான் செங்கிறவ னெனூந்தன்மை கர்த்திரூத்துவம். யான் அது பவிக்கிறவ னெனூந்தன்மை போக்திரூத்துவம்.

(அ-கை.) அப்படியானால் அபரோகூமாய் அதுபவிக்கப் படும் சம்சாரம் அத்தியந்தம் அசத்தியமா மென்பது எவ்வாறு கூடும் பிரத்தியக்ஷவிரோத மாதலால் என்னுசங்கித்து, சொப்பன திருஷ்டாந்தத்தினால் அதன் மித்தியாத் தன்மை(பொய்மை) யைச் சாதிக்கின்றார்:—

रागद्वेषादिसंकुलः संसारः स्वप्नतुल्यः स्वकाले सत्यवत् भाति प्रबोधे असत्यवत् भवेत् ॥

(ச-ம்.) ராகத்துவேஷமுதலியவற்றால் நெருங்கிய சம்சாரம் சொப்பனசமானமாய்த் தனது காலத்துச் சத்தியம்போல் விளங்குகின்றது. விழிப்புக்காலத்தில் அசத்தியம் போலாகின்றது.

(வி-ம்) * கரு. ராகத்துவேஷாதிகளால் நெருங்கியுள்ள ஜனனமரண(பிறப்பிறப்பு)வடிவ சம்சாரம், சொப்பனம் நித்திரைக்காலத்துச் சத்தியமாய்த் தோற்றி, விழித்தபோது அசத்தியமாய்த் தோற்றுவது போலத் தனது காலத்து அதாவது தனக்குக் காரணவடிவமான அஞ்ஞானமுள்ளபோது சத்தியம்போல் விளங்குகின்றது. வேதாந்தவாக்கியகிரவணத்தால் ஆத்மஞானம் வந்தபோது அசத்தியம்போலாகின்றது என்பது பொருள்.(க)

तावत्सत्यं जगद्भाति शुक्तिकारजतं यथा ।

यावन्न ज्ञायते ब्रह्म सर्वाधिष्ठानमद्वयम् ॥ ७ ॥

(அ-கை.) முற்கூறிய பொருளையே (ஐகத்து மித்தை யென்பதனையே) பிறிதோர் திருஷ்டாந்தத்தினால் திடப்படுத்துகின்றார் :—

यथा शुक्तिकारजितं (तथा) सर्वाधिष्ठानं अद्वयं यावत् न ज्ञायते तावत् जगत् सत्यं भाति ॥

* கரு. ராகம்=விருப்பு. துவேஷம்=வெருப்பு. ஆதிசப்தத்தால் காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மற்சரம், நரிஷை, அஞ்ஞானம், தர்ப்பம், அகங்காரம் என்பனவும் கொள்ளப்படும்.

(சு-ம்.) சத்தியில் இரஜதம்போல சர்வாதிஷ்டான அத் துவயமான பிரஹ்மம் எதுவரையில் அறியப்படவில்லையோ, அது வரையில் ஜகத்து சத்தியமாகத் தோற்றுகின்றது.

(வி-ம்) எப்படிக்கிளிஞ்சிலின் கரியமுதுகு முக்கோணத் தன்மைமுதலிய விசேஷஞான முண்டாகாதவரையில் இரஜத ஞானம் சத்தியம்போல் அறியப்படுகின்றதோ, அதுபோலச் சகல * கச. ஆரோபங்களுக்கும் * கரு. அதிஷ்டானமும் * கசு. அத்வைதமுமாகிய பிரஹ்மம் எதுவரையில் அறியப்படவில்லையோ (தன் சொருபமாகச் சாக்ஷாத்தாக அநுபவிக்கப்படவில்லையோ), அதுவரையில் * கள. ஜகத்துவடிவமாகப் பரிணமித்த சம்சாரம் சத்தியம்போல் பிராந்தியினால் தோற்றுகின்றது என்பது பொருள்.

(௭)

उपादानेऽखिलाधारे जगंति परमेश्वरे ।

सर्गस्थितिलयं यान्ति बुद्बुदा इव वारिणि ॥ ८ ॥

(அ-கை.) சகல ஜகத்தும் பிரஹ்மத்தில் உற்பத்திஸ்திதி நாசங்களை அடைகிற தென்று கூறுகின்றார் :—

उपादाने अखिलाधारे परमेश्वरे जगंति वारिणि बुद्बुदाः इव सर्गस्थ-
तिलयं यान्ति ॥

(இ-ள்.) சகல ஜகத்துக்கும் * கஅ. ஆதாரமாயும், * கக.

* கச. அஃநில்லாவிடத்து அதனை யறிதல் ஆரோபமாம். இதனையே அந்நியாக மென்றும், அந்நியாரோப மென்றும், கற்பனை யென்றும் கூறுவர்.

* கரு. எதனை யறியாதபோது ஆரோபந் தோற்றுமோ, எதனை யறிந்த காலத்து ஆரோபந் தோற்றுகிறதில்லையோ, அது அதிஷ்டான மெனப் படும்.

* கசு. இரண்டாவதில்லாதது அத்வைதம். துவைதம் இரண்டாவது.

* கள. அஞ்ஞானதசையில் பிரபஞ்சம் சத்தியமாய் விளங்குகிறது ; ஞானதசையில் அசத்தியமாய்ப் போ மென்பது கருத்து.

* கஅ. ஆதாரம் = பற்றுக்கோடு.

* கக. குடத்திற்கு மண் போலிருக்கும் காரணம் உபாதானகாரண மெனப்படும்.

உபாதானகாரணமாய் முள்ள பரமேசுவரனிடத்தில் பிரபஞ்சம்
கள் நீரிற் குமிழிகள் போல் உற்பத்தி ஸ்திதி நாச மடைகின்றன.

सच्चिदात्मन्यनुस्यूते नित्ये विष्णौ प्रकल्पिताः ।

व्यक्तयो विविधाः सर्वा हाटके कटकादिवत् ॥ ९ ॥

(அ-கை.) சகல * 20. திருசியப்பிரபஞ்சமும் பிரஹ்மத்
திலேயே மாயையாற் கற்பிக்கப்பட்டனவா மென்று கூறு
கின்றார் :—

सच्चिदात्मनि अनुस्यूते नित्ये विष्णौ सर्वाः व्यक्तयः विविधाः (अपि)
हाटके कटकादिवत् प्रकल्पिताः ॥

(ச-ம்) சத்துச்சித்துவடிவமும், எல்லாவற்றி னுட்புகுந்த
தும், நித்தியமும், வியாபகமுமான பிரஹ்மத்தில் சகல வியக்திக
ளும் நானாவிதமாயினும் பொன்னிற் கடகமுதலியவற்றைப்போல்
கற்பிக்கப்பட்டனவாம்.

(வி-ம்) சத்துச்சித்துவடிவமாயும், மணிகளில் நூல்போல்
எல்லாவற்றி னுட்புகுந்ததாயும், நான்கு * 20. அபாவமுமின்றிய
நித்தியமாயும், வியாபகமாய் முள்ள ஆத்மாவாகிய பிரஹ்மத்தினி
டத்தில் தேவதிரியக்காதிகளும் ஸ்தாவராதிகளுமான * 22.
வியக்திகள் யாவும் வெவ்வேறுவகையா யிருக்கினும், அவை எல்
லாவற்றிற்கும் உபாதானவடிவமான பரமேசுவரனிடத்தில் பொன்
னிற்கடகமுதலியவற்றைப்போலக் கற்பிக்கப்பட்டனவேயாம்;
பிரஹ்மத்தைவிட வேறாக வென்பது பொருள். (க)

* 20. திருசியம் = காணப்படுவது.

* 21. பிராகபாவம் (முன்னின்மை), பிரத்துவம்சாபாவம் ! (பின்
னின்மை), அந்நியோந்நியாபாவம் (ஒன்றிலொன்றின்மை), அத்தியந்தாபாவம்
(முழுதுமின்மை) என்னு மிவை நான்கபாவங்களாம். இவற்றின் விரிவை
ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் பதினாறாவது கலையிலும், ஸ்ரீ விருத்திப்பிரபாகரம்
ஆறாவது பிரகாசத்திலும், விருத்திரத்நாவலி எழுவாது ரத்னத்திலும் காண்க.

* 22. கோத்தன்மை மனிதத்தன்மை யென்னும் இவைமுதலிய
தர்மங்களிருத்தற்கு இடமாயுள்ள தெதுவோ அது வியக்தி யெனப்படும்.

यथाकाशो हृषीकेशो नानोपाधिगतो विभुः ।

तद्भेदाद्भिन्नवद्भाति तन्नाशे सति केवलः ॥ १० ॥

(அ-கை)

முற்கூறிய பொருளினையே ஆகாயத் திருஷ்டாந்தத்தால் திடப் படுத்துகின்றார் :—

हृषीकेशः विभुः यथा आकाशः नानोपाधिगतः तद्भेदात् भिन्नवत् भाति तन्नाशे सति केवलः भवेत् ॥

(ச-ம்) ஹிருஷீகேசனும் வியாபகனுமாகிய பரமாத்மா ஆகாயம்போல நானாவுபாதிகளையுடையவராய் அவ்வுபாதிபே தத்தால் பின்னம்போல் தோற்றுகின்றார் ; அவ்வுபாதிநாசத்தில் ஏக மாகின்றார்.

(வி-ம்) * உங். ஹிருஷீகேசனும் வியாபகனுமாகிய பரமாத்மா, ஒரே ஆகாயம் கடப்படாதியுபாதிகளில் நானாவப்போலத் தோற்றி உபாதி யொடுங்கியபோது ஒன்றாகவே தோற்றுவதுபோல், அஞ்ஞானகற்பித நானா * உசு. வுபாதிகளில் பிரதிபிம்பித்தவராய், உண்மையில் தமக்குப் பேத மில்லையாயினும், அவ்வுபாதிபேதத்தால் பேதமுடையவராகக் காணப்படுகின்றார். அவ்வுபாதி நசித்தபோது அதாவது பிரஹ்மாத்மைக்கியஞானத்தினால் அம்மாயாகற்பித தேகாதியுபாதிகள் நசித்தபோது கேவலமாகின்றார் அதாவது ஒருவரே யாகின்றார். (௧௦)

* உங். ஹிருஷீக + ஈசன் = ஹிருஷீகேசன்; ஹிருஷீகம் = மனாதி இந் திரியங்கள், ஈசன் = அவற்றை நடத்துவோன்.

* உசு. கடமானது தனது ஆசிரயமாகிய ஆகாயத்தின் சொரூபத்திற் பிரவேசியாமல் அவ்வாகாயத்தை மற்றைக் கடாகாயமுதலியவற்றினின்றும் வேறுபடுத்திக் காட்டுவதுபோல, எது தனது ஆசிரயத்தின் சொரூபத்திற் பிரவேசியாது அவ்வாசிரயத்தினைப் பிறவற்றினின்றும் வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்றதோ, அப்படிப்பட்ட வியாவர்த்தகம் உபாதி யெனப்படும். இங்கு மாயையும் அவித்தையும் அவற்றின் காரியங்களும் உபாதிகளாம். வியாவர்த்தகம் = வேறுபிரித்துக்காட்டுவது.

नानोपाधिवशादेव जातिवर्णाश्रमादयः ।

आत्मन्यारोपितास्तोये रसवर्णादिभेदवत् ॥ ११ ॥

(அ-கை) அவ்வாறாயின் சர்வசரீரங்களிலும் அந்தந்த ஜாதி தர்மமுதலியவற்றின் அபிமானியாயுள்ள ஆத்மாவிற்கு நித்தியமுக்தத்துவம் எவ்வாறு பொருந்துமெனக் கூறுகின்றார் :-

तोये रसवर्णादिभेदवत् आत्मनि जातिवर्णाश्रमादयः नानोपाधिवशात्
एव आरोपिताः ॥

(ச-ம்.) ஜலத்தில் இரசம் வர்ணமுதலியவற்றைப்போல ஆத்மாவினிடத்து ஜாதிவர்ணம் ஆசிரமமுதலியன நாநாவி பாதிவசத்தினாலேயே கற்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

(வி-ம்.) சுபாவமாக மதுரமும் நிர்மலமுமான ஜலம், கைப் புழுதலியரசமும் செம்மைமுதலியநிறமுமுள்ள நிரவியங்களோடு சேர்ந்து அந்தந்தவடிவ மாகின்றது; இயல்பாக வன்று. ஆது போல் பிராஹ்மணத்துவாதி ஜாதி * உரு. கருப்புச் சிவப்பு முதலிய நிறம், பிராஹ்மசரியாதி ஆசிரமமுதலியன முற்கூறிய நாநாவிதமான உபாதியின் வசத்தினாலேயே ஆத்மாவில் மாயையினால் கற்பிக்கப்பட்டனவாம்; இயல்பாக வன்று. (கக)

पञ्चीकृतमहाभूतसंभवं कर्मसंचितम् ।

शरीरं सुखदुःखानां भोगायतनमुच्यते ॥ १२ ॥

(அ-கை.) ஆத்மாவிற்கு அவித்தியாகற்பித உபாதி முன்ற னுள் முதல் ஸ்தூலோபாதியைக் கூறுகின்றார் :-

पञ्चीकृतमहाभूतसंभवं कर्मसंचितं शरीरं सुखदुःखानां भोगायतनं
उच्यते ॥

* உரு. நாமம் என்னும் பாடத்தில் தேவதத்தன் சேரமதத்தன் முதலிய பெயர் என்பது பொருள்.

(சு-ம்.) * உசு. பஞ்சீகிருதமான ஸ்தூலப்பிருதிவீயாதிமகா
பூதத்தாற்றேன்றியதும், பிராரப்தகர்மத்தாற் சேர்க்கப்பட்டது
மான ஸ்தூலசரீரம் பிரத்தியகாத்மாவினது சுகதுக்கங்களின்
* உள. போகாயதன மென்று சொல்லப்படுகிறது. (௧௨)

पञ्चप्राणमनोबुद्धिदशेंद्रियसमन्वितम् ।

अपंचीकृतभूतोत्थं सूक्ष्मांगं भोगसाधनम् ॥ १३ ॥

(ஆ-கை.) இரண்டாவது சூக்ஷ்மவுபாதியைக் கூறுகின்
றார் :—

पञ्चप्राणमनोबुद्धिदशेंद्रियसमन्वितं अपंचीकृतभूतोत्थं सूक्ष्मांगं भोग-
साधनम् ॥

(சு-ம்.) பஞ்சப்பிராணமனோபுத்திதசேந்திரியங்களோடு
கூடியதும், அபஞ்சீகிருதபூதங்களினின் றுண்டாகியதுமான
சூக்ஷ்மசரீரம் போகசாதனமாம்.

(வி-ம்.) பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், சமா
னனென்னும் பஞ்சப்பிராணன், சங்கற்பவிகற்பவடிவ மனது,
நிச்சயவடிவ புத்தி, சுரோத்திரம், துவக்கு, சக்ஷு, சிங்நிவை,
ஆக்கிராணம், வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபஸ்த மெனப்ப

* உசு. ஒவ்வொரு பூதத்தையும் இரண்டிரண்டாகப் பிரித்து, முற்பாதி
விட்டுப் பிற்பாதியை நந்நான்காக்கி, அதில் ஒவ்வொன்றையும் தன்னம்ச
மொழிந்த மற்றைப் பூதங்களின் முற்பாதிகளோடு சேர்க்க ஒவ்வொருபூத
மும் அவ்வைந்தாகின்றன. இதனைப் பஞ்சீகரண மென்பர். இவ்வாறு பஞ்சீ
கரணஞ் செய்யப்பட்ட பூதங்கள் பஞ்சீகிருதபூத மெனப்படும். இப்பஞ்சீ
கரணக்கிரமம் ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயத்தின் முன்னாவது கணியிலும் ஸ்ரீ
பாலபோதத்தின் முன்றும் உபதேசத்திலும் மிகத்தெளிவாய் எழுதப்பட்டி
ருக்கின்றது. அங்குக் காண்க.

* உள. போகாயதனம் = போகத்திற்கிடம். போகம் = சுகதுக்கங்
களாயறிதல். ஆயதனம் = இடம்.

மும் தசேந்திரியங்க ளென்னு மிவற்றோடுகூடியதும் * உஅ. அபஞ்
சீகருதபூதத்திற்றோன்றியதுமான சூக்ஷ்மசரீரம் * உக. போக
சாதனமாம். (கூஉ.)

अनाद्यविद्याऽनिर्वाच्या कारणोपाधिरुच्यते ।

उपाधित्रितयादन्यमात्मानमवधारयेत् ॥ १४ ॥

(அ-கை.) மூன்றாவதான காரணவுபாதியைக் கூறுகின்
றார்:—

अनिर्वाच्या अनाद्यविद्या कारणोपाधिः उच्यते ।

(ச-ம்.) * கூஉ. அநிர்வாச்சியமான * கூக. அநாதி * கூஉ.
அவித்தை * கூஉ. காரணோபாதி எனப்படுகின்றது,

(அ-கை.) இவ்வாறு மூவகை உபாதியினைக் கூறி வந்ததின்
பிரயோஜனத்தைக் காட்டுகின்றார்:—

* உஅ. எந்தப்பூதங்களுக்குப் பஞ்சிகாண முண்டாகவில்லையோ
அவை அபஞ்சீகருத மெனப்படும். இவை மனத்தியந்திரியங்களுக்குப் புலப்
படத்தக்கவைத ளாகாமையின் சூக்ஷ்மபூத மெனப்படும். ஒவ்வொருபூத
மும் கலப்பின்றி அதாவது அததுமாத்திரையாக யிருத்தலின் தன்மாந்
திரை யென்றும், ஆத்மாவை யறிதற்கு லிங்கமா (சூரியா) யிருத்தலின்
லிங்கசரீர மென்றும் கூறப்படும்.

* உக. போகசாதனம்—போகத்திற்குக் கருவி.

* கூஉ. அவித்தை கானற்சலத்தைப்போலப் பரமார்த்ததசையி லில்
லாமையால் சத்தென்றாவது, விவகாரதசையில் அநேக ஜனனமாணப்
பிரவாகத்திற் கிடங்கொடுத்துக் கொண்டிருத்தலால் அசத்தென்றாவது,
ஒன்றற்கொன்று விரோதமாகுதலால் சதசத்தென்றாவது உறுதியாய்ச்
சொல்லக்கூடாததா யிருத்தலால் அநிர்வாச்சியமாம். அநிர்வாச்சிய மென்
பது மிது.

* கூக. ஒருகாலத் துண்டாகாததா யிருத்தலின் அநாதியாம்.

* கூஉ. வித்தையினால் கெடுவதா யிருத்தலின் அவித்தையாம்.

* கூஉ. ஸ்தூலம் சூக்ஷ்ம மென்னு மிரண்டு உபாதிகளும் தோன்றுவ
தற்கு இவ்வவித்தையே காரணமாகலின் இது காரணோபாதி யெனப்படு
கின்றது.

उपाधित्रितयात् अन्यं आत्मानं अवधारयेत् ॥

(சு-ம்.) உபாதிமுன்றற்கும் வேறான ஆத்மாவை அறி ய வேண்டும்.

(வி-ம்.) இம்மூவகை உபாதியினும் வேறாகவே இவற் றின் சாக்ஷியாகிய ஆத்மாவை நிச்சயிக்கவேண்டும் (இதுவே பிர யோஜனம்) என்பது பொருள். (௧௪)

पंचकोशादियोगेन तत्तन्मय इव स्थितः ।

शुद्धात्मा नीलवस्त्रादियोगेन स्फटिको यथा ॥ १५ ॥

(அ-கை.) அப்படியானால் அந்நமயாதிகோசங்களில் வியா பித்து அந்தந்தக் கோசவடிவமாயுள்ள ஆத்மாவிற்கு நித்தியமுகத் தத்துவம் எவ்வாறு கூடுமென் றுசங்கித்துக் கூறுகின்றார்:—

नीलवस्त्रादियोगेन स्फटिकः यथा (तथा) पंचकोशादियोगेन शुद्धात्मा तत्तन्मयः इव स्थितः ॥

(சு-ம்.) நீலவஸ்திரமுதலியவற்றின் சம்பந்தத்தால் ஸ்படி கம் எப்படியோ, அப்படியே பஞ்சகோசாதிகளின் சம்பந்தத்தால் சுத்தாத்மா அந்தந்தமயமானதுபோல் நிலைத்திருக்கின்றது.

(வி-ம்.) ஸ்படிகமானது நீலவஸ்திராதிகளின் சேர்க்கை யால் அந்தந்தவர்ணமுடையதாய்த் தோற்றினும் உண்மையில் அவற்றோடு கலவாததுபோல் சுத்தமாகிய ஆத்மா * ௩௪. பஞ்ச

* ௩௪. பஞ்சகோசங்களாவன :—அந்நமயம், பிராணமயம், மனோம யம், விஞ்ஞானமயம், ஆநந்தமய மென்பன. அவற்றுள், (௧) சுக்கிலாதி அந் நத்தாற்றோன்றி, பால்முதலிய அந்நத்தால் வளரும் ஸ்தூலசரீரம் கத்தி யின் உரைமுதலியவற்றைப்போல ஆத்மாவை மறைத்துக்கொண்டிருத்த லால் அந்நமயகோச மெனப்படும். (௨) எந்த வாயு உள்ளங்கால்முதல் உச்சிவரையில் நிறைந்து வியானவடிவத்தால் சாமர்த்தியரூபபலத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு நேத்திரமுதலிய இந்திரியங்களை இயக்குகின்றதோ, அது கர்மேந்திரியத்தோடு பிராணமயகோச மெனப்படும். (௩) சங்கற்பவி கற்பவடிவ மனது ஞானேந்திரியங்களோடு மனோமயகோச மெனப்படும்

கோசாதிகளின் சேர்க்கையால் அதாவது மித்தையாகிய தாதாத்மியத்தால் * நடு. அந்தந்தமயமானதுபோல் நிலைத்திருக்கின்றது; உண்மையி லில்லை.

பஞ்சகோசாதி என்பதிலுள்ள ஆதிசப்தத்தால் பசிதாகங்களான பிராணதர்மங்களும், சோகமோகங்களான மனதின் தர்மங்களும், ஜனனமாண மென்னும் தேகதர்மங்களுமாகிய ஷடோர்மி (ஆறு அகை)களும் கொள்ளப்படும். (கரு)

वपुस्तुषादिभिः कोशैर्युक्तं युक्त्यवघाततः ।

आत्मानमांतरं शुद्धं विविच्यात्तण्डुलं यथा ॥ १६ ॥

(அ-கை.) * நடு. அசங்கமான ஆத்மஸ்வரூபத்தை யறிதற்பொருட்டு விவேகிக்கும் கிரமத்தைக் கூறுகின்றார்:—

कोशैः वपुस्तुषादिभिः युक्तं आंतरं शुद्धं आत्मानं युक्त्यवघाततः यथा तण्डुलं (तथा) विविच्यात् ।

(ச-ம்.) கோசங்களாகிய சரீரவடிவ உமிழுதலியவற்றோடு கூடியதும், உள்ளிருப்பதும், சுத்தமுமான ஆத்மாவை யுக்தியாகிய குத்துதலால் அரிசியினைப்போல வேறுபிரிக்கவேண்டும்.

(வி-ம்.) பஞ்சகோசங்களோடுகூடி, அவ்வளவினாலே மித்தியாதாதாத்மியத்தினால் சுற்பிதமான ஸ்தூலசரீராதிகளோடு

(ச)நிச்சயவடிவபுத்தி ஞானேந்திரியங்களோடு விஞ்ஞானமயகோசமாம். (டு.) காரணசரீரத்துள்ள சத்துவம் பிரியம் மோதமுதலிய விருத்திகளோடு ஆந்தந்தமயகோச மெனப்படும். இஷ்டவஸ்துவைக் கண்டமாத்திரத்திலுண்டாகும் சுகவிருத்தி பிரியவிருத்தி. அவ்வஸ்துவினைப் பெற்றகாலத்துண்டாகும் சுகவிருத்தி மோதவிருத்தி. அவ்வஸ்துவினை யறபவிக்குங்காலத்துண்டாகும் சுகவிருத்தி பிரமோதவிருத்தி.

* நடு. அந்தமயாதிகளை ஆத்மா வென்று சுருதி கூறியது, அநிகூக்ஷமமான ஆத்மா ஸ்வ யறிவித்தற்பொருட்டு ஸ்தூலமான உபாதியோடு கூடிய ஆத்மாவை சூசிப்பித்ததே யல்லாது பரமார்த்தமாய்க் கோசங்களை ஆத்மா வென்று கூறிய தன்று; அவ்விடத்திற்றானே ஆத்மாவைக் கோசவிலக்கி னாகக் கூறுவதுதான்.

* நடு. சங்கம் = சம்பந்தம் = அஃதில்லாதது அசங்கம்.

கூடி, அவ்வவ்வடிவமாகவும் அந்தரமாகவும் சுத்தமாகவுமுள்ள ஆத்மாவை உமிழுதலியவற்றோடு கூடிய அரிசியினைக் குத்தி வெளிப்படுத்துவதுபோல மனஞாதிபுக்தியாகிய குத்துதலால் வேறுபிரித்தறியவேண்டும்.

இந்த ஸ்தூலதேகம் ஆத்மா வன்று, பூதகாரிய மாதலால், கடாதிகளேஈப்போல; சூக்ஷ்மதேகமும் அவ்வாறே ஆத்மா வன்று, தேகமா யிருத்தலால், ஸ்தூலதேகம்போல என்னும் அநுமான முதலியவற்றால் ஆக்கோசங்களினின்றும் வேறாக ஆத்மாவை வேறுபிரித்தறியவேண்டு மென்பது பொருள். (௧௬)

सदा सर्वगतोप्यात्मा न सवत्रावर्भासते ।

बुद्धावेवावभासते स्वच्छेषु प्रतिविंबवत् ॥ १७ ॥

(அ-கை.) ஆப்படியானால் ஆத்மா எல்லாவற்றினு மிருப்பதாக எங்கு மெல்லோராலும் ஏன் காணப்படுகிறதில்லையெனக் கூறுகின்றார் :—

आत्मा सदा सर्वगतः अपि सर्वत्र न अवभासते स्वच्छेषु प्रतिविंबवत्
बुद्धौ एव अवभासते ॥

(ச-ம்.) ஆத்மா எப்போதும் எல்லாவற்றினு மிருப்பதாயினும் எங்கும் பிரகாசிக்கிறதில்லை. சொச்சத்திரவியங்களில் பிரதிபிம்பம்போலப் புத்தியில்மாத்திரமே பிரகாசிக்கிறது.

(வி-ம்.) ஆத்மா எப்போதும் எல்லாவற்றினு மிருப்பதாயினும் எங்கும் சுயம்பிரகாசமாயினும் வெளியிற் பிரவர்த்தித்த ஜடமான இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாகக் காணப்படுகிறதில்லை. ஆனால் பிரதிபிம்பம் எங்கும் காணப்படாது, கண்ணாடிமுதலிய * ௩௭. சொச்சத்திரவியங்களில் மாத்திரம் காணப்படுவதுபோல் ராகத்துவேஷங்களில்லாத புத்தியிலேயே காணப்படுகின்றது.

* ௩௭. கண்ணாடி நீர்முதலியவற்றைப் போன்ற பளபளப்புள்ள வஸ்துக்கள் சொச்சத்திரவிய மெனப்படும். ஸ்வச்சத்ரவ்ய மென்பது சம்ஸ்கிருதச்சொல்.

देहन्द्रियमनोबुद्धिमृतिभ्यो विलक्षणम् ।

तद्वत्तिसाक्षिणं विद्यादात्मानं राजवत्सदा ॥ १८ ॥

(அ-கை.) தேகேந்திரியாதிகளோடுகூடியிருக்கும் ஆத்மாவின் * ௩௮. உதாசீனத்தன்மையினை அரசனது திருஷ்டாந்தத்தாற் கூறுகின்றார் :—

आत्मानं सदा राजवत् देहन्द्रियमनोबुद्धिमृतिभ्यो विलक्षणं तद्वत्तिसाक्षिणं विद्यात् ॥

(ச-ம்.) ஆத்மாவை எப்போதும் ராஜாவைப்போல தேகேந்திரியமனோபுத்திபிரகிருதிகளுக்கு வேறாகவும், அவற்றின் வியாபாரங்கட்குச் சாക്ഷியாகவும் அறிக.

(வி-ம்.) சத்தாத்மாவினைத் தேகம், இந்திரியம், மனம், புத்தி, பிரகிருதி யென்னும் ஜடமான திருசியங்களைவிட விலக்ஷணமாயும், அவற்றின் வியாபாரங்களாகிய விருத்திகளுக்கு * ௩௯. இராஜா தன்னகரத்திலுள்ள மந்திரிமுதலியோரால் பிரவிருத்திக்கப்பட்ட காரியங்களில் தான் சாക്ഷியாக இருந்தல்போல் சாക്ഷியாயும் அறிக. (ம-அ.)

व्यापृतेष्विन्द्रियेष्वாत्मा व्यापारीवाविवेकिनाम् ।

दृश्यतेऽप्यु धावत्सु धावानिव यथा शशी ॥ १९ ॥

(அ-கை) அப்படியானால் ஆத்மா எப்போதும் வியாபாரமுடையதாகக் காணப்படுகின்றமையால் அதற்கு * அவிகாரித்துவம் பொருத்தமுடையதாகா தெனக் கூறுகின்றார் :—

* ௩௮. விருப்பு வெருப்பில்லாததன்மை உதாசீனத்தன்மையாம்.

* ௩௯. அரசன் தன் சந்நிதானத்தில் மந்திரிமுதலானோர் சகல வியவகாரங்களையும் செய்யத் தான் அவற்றை எப்படிச் சாക്ഷியாய்ப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றானோ, அதுபோல ஆத்மா இந்திரியாதிகள் தன் சந்நிதிபிற் செய்யும் வியாபாரங்கட்குத் தான் சாட்சியாயிருக்கின்றது.

* ௪௦. பிறத்தல், இருத்தல், வளர்தல், திரிதல், குறைதல், நடுத்தலென்னும் ஆறுவிகாரங்களையு முடையதன்மை விகாரித்துவமாம். அஃதின்மை அவிகாரித்துவம்.

यथा शशी अभ्रेषु घावत्सु घावन् इव दृश्यते (तथा) अविवेकिनां
आत्मा इंद्रियेषु व्यापृतेषु व्यापारी इव दृश्यते ॥

(சு-ம்.) எப்படிச் சந்திரன் மேகங்கள் ஓடுங்கால் ஓடுவது போல் காணப்படுகின்றதோ, அதுபோல் அவிவேகிகளுக்கு ஆத்மா இந்திரியங்கள் வியாபாரஞ்செய்யுங்காலத்து வியாபார முடையது போல் காணப்படுகின்றது.

(வி-ம்.) மேகங்கள் வாயுவசத்தால் ஓடுங்கால் சந்திரன் ஓடுவதாகக் காணப்படுகிறது ; சந்திரன் ஓடுகிறதில்லை. அது போல இந்திரியங்கள் தத்தம் வியாபாரஞ்செய்யுங்கால் ஆத்மா குருசாஸ்திரவுபதேசமில்லாத அவிவேகிகளுக்கு வியாபாரமுடையதுபோற் காணப்படுகின்றது ; தத்துவதிருஷ்டியினால் காணப்படுகிறதில்லை. (௧௬)

आत्मचैतन्यमाश्रित्य देहेंद्रियमनोधियः ।

स्वकीयार्थेषु वर्तते सूर्यालोकं यथा जनाः ॥ २० ॥

(அ-கை.) அப்படியானால் தேகேந்திரியமனோபுத்திகளும் ஆத்மாவைப்போலச் சேதனங்களாகக் காணப்படுவ தென்னை யென்றாசங்கித்துக் கூறுகின்றார் :—

देहेंद्रियमनोधियः आत्मचैतन्यं आश्रित्य यथा जनाः सूर्यालोकं स्वकी-
यार्थेषु वर्तते ॥

(சு-ம்.) தேகேந்திரியமனோபுத்திகள் ஆத்மசைதன்னியத்தை யாசிரயித்து, ஜனங்கள் சூரியப்பிரகாசத்தைக் கொண்டு வியவகரிப்பதுபோலத் தத்தம் காரியங்களில் பிரவர்த்திக்கின்றன.

(வி-ம்.) தேகேந்திரியமனோபுத்திகள் நித்தியஞானசொரு பமான பிரத்தியகாத்மாவின் சேதனத்தன்மையினை யாசிரயித்து, ஜனங்கள் சூரியப்பிரகாசத்தை அவலம்பித்து (ஆதாரமாகக் கொண்டு) தத்தம் உலகவியாபாரங்களிற் பிரவர்த்திப்பதுபோலத் தத்தம் விஷயங்களில் பிரவர்த்திக்கின்றன. இதனால் தேகேந்திரியாதிகள் ஜடங்களே யென்பது பொருள். (௨௦)

देहेंद्रियगुणान्कर्माण्यमले सचिदात्मनि ।

अध्यस्यंत्यविवेकेन गगने नीलतादिवत् ॥ २१ ॥

(அ-கை.) அப்படியானால் “நான் பிறந்தேன், நான் வளர்ந்தேன், நான் பாலியாதி அவஸ்தைகளைக் கிரமமாக அநுபவித்து வருகிறேன், பார்க்கிறேன், நிற்கிறேன்.” என்னு மிவைமுதலிய அநேக விகாரங்களை அநுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் ஆத்மாவிற்கு அவிகாரித்துவம் கூறுவ தெப்படி. பென்றாசங்கித்துக் கூறுகின்றார் :—

देहेंद्रियगुणान् कर्माणि अमले सचिदात्मनि अविवेकेन गगने नीलतादिवत् अध्यस्यति ॥

(ச-ம்.) தேகேந்திரியகுணங்களையும் கர்மங்களையும் அமலமான சத்தியஞானவடிவ ஆத்மாவில் அவிவேகத்தால் ஆகாயத்தில் நீலத்துவமுதலியவற்றைப்போல ஆத்தியசிக்கின்றார்கள்.

(வி-ம்.) அஞ்ஞானிகள் தேகேந்திரியமனோபத்திகளின் கர்மங்களையும், சத்துவாதி குணங்களையும், கர்மேந்திரியவியாபாரங்களான கர்மங்களையும் மித்தையாகிய தாதாத்மியத்தினால் நிலைத்துள்ள *சக. அமல அசங்கமாகிய சத்திதாநந்தபரமாத்மாவினிடத்து ஆத்தியந்தசம்பத்தன்மையால் அவிவேகத்தினால் கீர்மல விரவயவ ஆகாயத்தில் கருமைமுதலியவற்றினை யாரோ பிப்பதுபோல ஆரோபிக்கின்றார்கள். ஆதலால் அவை ஆத்மதர்மங்களாகா; தேகேந்திரியாதிகளுடையனவேயா மென்பது பொருள்.

(உ.க)

अज्ञानान्मानसोपाधैः कर्तृत्वादीनि चात्मनि ।

कल्पयंत्युगते चंद्रे चलनादि यथांसः ॥ २२ ॥

(அ-கை.) கர்த்திருத்துவபாக்கிருத்துவாதிகள் யாவும்

ஆத்மாவினிடத்து எப்போதும் அநுபவிக்கப்படுதலால் அவையும் நீக்கக்கூடாதனவா மென்றசங்கித்துக் கூறுகின்றார் :—

அம்ச: चलनादि: अंबुगते चंद्रे यथा (तथा) मानसोपाधै: कर्तृत्वा-
दीनि च अज्ञानात् आत्मनि कल्प्यन्ते ॥

(சு-ம்.) ஜலத்தின் அசைவுமுதலியவற்றினை அதிற் பிரதிபிம்பித்த சந்திரனிடத்திற் கற்பிப்பதுபோல, அந்தக்கரணோபாதினின் கர்த்திருத்தவாதிகளை அஞ்ஞானவசத்தால் (அதனை யறி யாததினால்) இப்பிரத்தியகாத்மாவில் ஆரோபிக்கின்றார்கள். (உஉ)

रागेच्छासुखदुःखादि बुद्धौ सत्यां प्रवर्तते ।

सुषुप्तौ नास्ति तन्नाशे तस्माद्बुद्धेस्तु नात्मनः ॥ २३ ॥

(அ-கை.) இச்சை, துவேஷம், சுகம், துக்கமுதலியவற்றை ஆத்மதர்மங்களாக வைசேஷிகர்முதலியோர் கொள்ளுகின்றனர். அதனை மறுக்கின்றார் :—

रागेच्छासुखदुःखादि बुद्धौ सत्यां प्रवर्तते । सुषुप्तौ तन्नाशे नास्ति तस्मात्
बुद्धे: तु न आत्मनः ।

(சு-ம்.) ராகம், இச்சை, சுகம், துக்கமுதலியன அந்தக் கரண முள்ளபோது அதாவது ஜாக்ரெசொப்பனங்களிற் பிர விருத்திக்கின்றன. அவ்வந்தக்கரணம் நாசமாகிய சுழந்தியில் அவை இல்லை. ஆதலால் அவை அந்தக்கரணத்தினுடையன வாம்; ஆத்மாவினுடைய வன்று என்பது பொருள். (உங)

प्रकाशोऽर्कस्य तोयस्य शैत्यमन्नेर्वथोष्णता ।

स्वभावः सच्चिदानन्दनित्यनिर्मलतात्मनः ॥ २४ ॥

(அ-கை.) அந்த ஆத்மாவிற்குச் சொரூபந்தான் யாதென்று கேட்குமிடத்து ஆத்மாவின் சுபாவத்தைக் கூறுகின்றார் :—

अकस्य प्रकाशः तौयस्य शैत्ये अभेः उष्णता यथा (तथा) आत्मनः
सच्चिदानन्दनित्यनिर्मलता स्वभावः ।

(சு-ம்.) சூரியனுக்கும் பிரகாசமும், ஜலத்திற்குக் குளிர்ச்சி
யும், அக்கினிக்கு உஷ்ணமும் சொரூபமாவதுபோலச் * சஉ. சச்
சிதாநந்த நித்திய நிர்மலத்தன்மை ஆத்மாவின் சுபாவ(சொரூப)
மாம். (உச)

आत्मनः सच्चिदंशश्च बुद्धेर्वृत्तिरिति द्वयम् ।

संयोज्य चाविवेकेन जानामीति वर्तते ॥ २५ ॥

(அ-கை) ஆத்மா^{நிதி}விகாரியா யிருக்கின் அதற்கு நானறி
கிறேனென்னும் விருத்தி எப்படிக் கூடு மென்று கேட்குமிடத்
துக் கூறுகின்றார் :—

आत्मनः सच्चिदंशः बुद्धेः वृत्तिः च इति द्वयं संयोज्य अविवेकेन
जानामि इति प्रवर्तते ।

(சு-ம்.) ஆத்மாவின் சத்துச்சித்தம்சமும் புத்தியின் விருத்
யுமான இவ்வித இரண்டையும் சேர்த்து, அவிவேகத்தினால் அறி
கிறேன் என்று அகங்காரவிருத்தி பிரவர்த்திக்கிறது.

(வி-ம்.) ஆத்மாவின் சத்துச்சித்தம்சமும் அதாவது அம்
சம்போன்ற அம்சமாகிய ஆத்மாபாசமும், புத்தியின் விருத்தியு
மாகிய இரண்டும் அவிவேகத்தினால் கூடி, அசங்கமாகிய ஆத்மா
விற்கு எதனோடும் சேர்க்கை யில்லையாயினும், அஞ்ஞானவசத்தி
னால் சேர்க்கையைப் பொருந்தச் செய்து, அதனால் நானறிகிறே
னென்னும் பிரத்தியயமாகிய அகங்காரவிருத்தி பிரவர்த்திக்கி

* சஉ. மூன்றுகாலத்தும் பொய்யென்று நிச்சயிக்கப்படாததன்மை
சத்துத்தன்மை. குன்றாத பிரகாசத்தன்மை சித்துத்தன்மை. மிகுந்த பிரி
யத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை ஆநந்தத்தன்மை. உற்பத்தியில்லாததன்மை
நித்தியத்தன்மை. அவிதஹதயாதிமலங்க எல்லாததன்மை நிர்மலத்
தன்மை.

றது. தேவலம் பிரத்தியகாத்மாவில் சிறிதும் விகார மில்லை யென்
பது கருத்து. (௨௫)

आत्मनो विक्रिया नास्ति बुद्धेर्बोधो न जातिरिति ।

जीवः सर्वमलं ज्ञात्वा ज्ञाता द्रष्टेति मुह्यति ॥ २६ ॥

(அ-கை.) முற்கலோகத்திற் கூறிய அந்தத்தத்தினையே
விளக்குகின்றார் :—

आत्मनः विक्रिया न अस्ति बुद्धेः जातु बोधः न इति जीवः सर्वं अलं
ज्ञात्वा ज्ञाता द्रष्टा इति मुह्यति ॥

(சு-ம்.) ஆத்மாவிற்கு விகாரமுடைமை யில்லை, புத்திக்கு ஒரு
போதும் ஞான மில்லை என்று ஜீவன் எல்லாவற்றையும் மிகுதி
யாய் அறிந்து, யான் அறிகிறவன், காண்கிறவன் என்று மோ
கிக்கிறான்.

(வி-ம்.) பிரத்தியகாத்மாவிற்கு இயல்பாக விகார மில்லை.
புத்திக்கு ஒருகாலத்தும் ஞான மில்லை. அப்படியாயினும், புத்தி
யிற் பிரதிபிம்பித்த அகங்காரத்தோடுகூடிய ஜீவன் ஆபாஸத்தோ
டுகூடிய அந்தக்கரணவிருத்தி யெல்லாவற்றையும் காச்சிய இருப்
புத்துண்டைப்போல ஒன்றுபடுத்தித் தானென்றறிந்து நான்
அறிகிறவன் பார்க்கிறவனென்று மோகிக்கின்றான். (கதி செய்கிற
வன் என்றும் பாட முண்டு.) (௨௬)

रज्जौ सर्पवदात्मानं जीवं ज्ञात्वा भयं वहेत् ।

नाहं जीवः परात्मैति ज्ञातः चेन्निर्भयो भवेत् ॥ २७ ॥

(அ-கை.) ஆத்மா தானே தன்னிடத்து அவிவேகத்தினால்
பிறவற்றின் தர்மங்களை யாரோபித்துப் பறப்படுகிறா னென்று
கூறுகின்றார் :—

रज्जौ सर्पवत् आत्मानं जीवं ज्ञात्वा भयं वहेत् । अहं न जीवः परात्मा
इति ज्ञातः चेत् निर्भयः भवेत् ॥

(சு-ம்.) பழுதையிற் பாம்புபோலத் * சூட. தன்னை ஜீவ
னென்று அறிந்து பயத்தைக் கொள்ளுகின்றான். “யான் ஜீவ
னல்லன்; பரமாத்மா.” என்று அறிந்தானாயின் பயமற்றவனா
கின்றான். (உள)

आत्मावभासयत्येको बुद्ध्यादीनीन्द्रियाणि च ।

दीपो घटादिवत्स्वात्मा जडैस्तैर्नावभास्यते ॥ २८ ॥

(அ-கை.) ஆத்மா தனக்கத்தியந்த பிரியமுள்ள புத்திமுத
லியவற்றால் ஏன் அறியப்படுகிறதில்லை யெனக் கூறுகின்றார் :—

एकः आत्मा बुद्ध्यादीनि इन्द्रियाणि च दीपः घटादिवत् अवभासयति
जडैः तैः स्वात्मा न अवभास्यते ॥

(சு-ம்.) ஏகமாகிய ஆத்மா, புத்திமுதலியவற்றினையும் இந்
திரியங்களையும், தீபமானது, கடமுதலியவற்றை விளக்குவது
போல விளக்குகின்றது, ஜடமாகிய அவற்றால் ஆத்மா விளக்கப்
படுகிறதில்லை.

(வி-ம்.) ஏகமாகிய ஆத்மா, புத்திமுதலியவற்றினைத் தீப
மானது கடமுதலியவற்றை விளக்குவதுபோல விளக்குகின்றது.

* சூட. மந்தார்த்தகாரத்தினால் சர்ப்பமல்லாத கயிற்றினைச் சர்ப்ப
மென்று கண்டு பயந்து வெகு துக்கசாகாதத்தில் முழுகினவனாகின்றான்.
அதுபோல் ஆத்மா ஜீவனல்லாத தன்னை ஜீவனென்று கண்டதினால் பயந்து
துக்கியாகின்றான். இது சர்ப்பமல்ல கயிறென்று கண்டபோது பயமொழி
ந்து சுகியாவதுபோலச் சாஸ்திராசாரியப்பிரசாதத்தினால் வேதாந்தசாஸ்திர
ரார்த்தஞான முண்டாசும்போது விவேகநேத்திரத்தால் தன்னை அந்வி
தீய அபரிச்சின்ன அகண்டாநந்தஞான ஏகாத்மேயாகச் செவ்வையாய்க்
கண்டு, அதனால் யான் ஜீவனல்லன், யான் பரமாத்மா வென்றறிந்து பய
துக்காதிக ளில்லாது சுகியாகின்றான்.

சொப்பிரகாசவடிவ ஆத்மாவிற்குப் பிராந்தி எவ்வாறுண்டாகும்? கயிற்
றில் சர்ப்பத்தினைக் கண்டவன் வேறு யிருத்தல்போல ஆத்மாவில் ஜீவந்து
லத்தைக் கண்டது யார்? என்னு மிவைமுதலிய சங்கைகட்குச் சமாதானம்
பூதி விசாரசாகரம் விருத்திப்பிரபாகாமுதலிய தூல்களிற் காண்க.

ஆனால் தீபம் கடமுதலியவற்றால் விளக்கப்படாததுபோல, ஆத்மா ஜடமாகிய அவற்றால் விளக்கப்படுகிறதில்லை. (௨௮)

स्वबोधेनान्यबोधेच्छा बोधरूपतयात्मनः ।

न दीपस्यान्यदीपेच्छा यथा स्वात्मप्रकाशने ॥ २९ ॥

(அ-கை.) ஆத்மா, புத்தியகங்காரமுதலியவற்றால் அறியப் படமாட்டாதெனின், அவ்வாத்த்மாவை யறிதற்கு இப்புத்திமுதலியவற்றின் ஞானத்திற்கு வேறாக ஒருஞானம் வேண்டுமேயென்றாகங்கித்து, அவ்வாறு வேண்டியதில்லை யென்று கூறுகின்றார் :-

दीपस्य स्वात्मप्रकाशने अन्यदीपेच्छा यथा न (तथा) बोधरूपतया आत्मनः स्वबोधे अन्यबोधेच्छा न ॥

(க-ம்.) தீபத்திற்குத் தனது சொரூபப்பிரகாசத்தில் வேறு தீபாபேகை எப்படி வேண்டியதில்லைபோ, அப்படிப் போல ஆத்மா, போத(ஞான)வடிவமா யிருத்தலால் தன்னை யறிதலில் அதற்கு வேறுஞானத்தின் அபேகை யில்லை. (௨௯)

निषिद्धं निखिलोपाधीनिति चेतीति वाक्यतः ।

विद्यादेकं महावाक्यैर्जिवात्मपरमात्मनोः ॥ ३० ॥

(அ-கை.) ஆத்மா புத்திமுதலிய எவ்விந்திரியத்தாலும் அறியப்படமாட்டாது. தீபத்திற் பிரகாசம்போல் அவ்வாத்த்மாவில் சுவசொரூபஞானம் நித்தியசித்தமா யிருத்தலால் அவ்வாத்த்மாவை விஷயஞ்செய்தற்கு வேறொருஞானம் வேண்டியதில்லை யென்று முன் சுலோகங்க ளிரண்டினாலும் சொல்லப்பட்ட துண்மையே யாயினும், கிருமிகிடமனுஷ்யாதி சகலப்பிராணிகளிடத்தும் சுவசொரூபஞான மிருந்தும் அவற்றிற்கெல்லாம் இதுதான் ஆத்மா வென்று ஆத்மசொரூபத்தின் ஞானம் வராமையால் திருஷ்டாந்தமான தீபத்தை இது தீபமென் றறிதற்கு வேறு தீபப்பிரகாசம் வேண்டியதில்லை யாயினும், நேத்திரேந்திரியப்பிரகாசங்கள் வேண்டியிருப்பதுபோலக் கேவலம் சொரூபஞானத்

தினிலே ஆத்மஞானம் வரமாட்டாது. அது பிறிதோர் உபாயத் தினாலேயே வரவேண்டு மென்று சங்கித்து, அதற்குச் சமாதா னம் * சச. அதத்வியாவிருத்தியூர்வகமாய்த் தத்துவமவியாதி மகாவாக்கியார்த்தஜந்நியவிருத்தியாகிய பிரஹ்மாத்மசொருபஞ் னத்தினால் ஜீவபரஹ்மக்கியசித்தி யுண்டாமாகலின் அதுவே உபா யமா மென்று வெளிப்படையாய்க் கூறுகின்றார்:—

न इति न इति वाक्यतः निखिलोपाधीन् निविध्य महावाक्यैः जीवात्म-
परमात्मनोः ऐक्यं विद्यात् ॥

(ச-ம்.) இப்படி யன்று இப்படி யன்று என்னுஞ் சுருதி வாக்கியத்தால் அந்தக்கரணாதி சகல உபாதிகளையும் நிவேததித்து அதாவது தள்ளி * சடு. தத்துவமவிய என்றல் * சச. முதலிய

* சச. அதத் என்பது பொய்ப்பொருளாகிய அநாத்மபதார்த்தங் கள் வியாவிருத்தி யென்பது அவற்றினின்றும் ஆத்மாவை வேறுபடுத்து வது.

* சடு. தத் = அது; துவம் = நீயாம்; அஹி = இருக்கின்றாய். இவ்வாக் கியத்தில் தத்பதம் ஈசுவரனையும், துவம்பதம் ஜீவனையும், அஹிபதம் இரண் டன் ஏகத்துவத்தை (ஒருமையை) யும் காட்டுகின்றது. அவ்வாறாயின் சர்வஞ்ஞத்துவாதி (முற்றறிவுடைமைமுதலிய) தர்மங்களோடு கூடிய ஈசுவரனுக்கும் கிஞ்சிஞ்ஞத்துவாதி (சிற்றறிவுடைமை முதலிய) தர்மங் களோடு கூடிய ஜீவனுக்கும் அபேதம் எப்படிப் பொருந்துமெனின், சர்வஞ் ஞத்துவாதி கிஞ்சிஞ்ஞத்துவாதி தர்மங்கட்குக் காரணமாகிய மாயை அவி த்தை யென்னும் உபாதித ளிரண்டனையும் விட்டுச் சேதனபாகமாத்திரத் திற்கு ஐக்கியங்கடும். இவ்வாறு வாச்சியார்த்தத்தின் ஒருபாகத்தினை விட்டு ஒருபாகத்தினைக் கொள்ளுதலைப் பாகத்தீயாகலக்ஷணை யென்பர். சொல் லிற்குப் பொருளோடுள்ள சம்பந்தத்தினை விநுத்தி யென்பர். அந்தவிருத்தி சக்தி லக்ஷணை என்றிருவகைப்படும். சொல்லிற்குப் பொருளோடுள்ள நேர்சம்பந்தம் சக்திவிநுத்தி யெனப்படும். பரம்பரைச்சம்பந்தம் இலக்ஷ ணவிநுத்தி யெனப்படும். அவ்விலக்ஷணையும் விட்டலக்ஷணை விடாதலக்ஷ ணை பாகத்தியாகலக்ஷணை யென்று மூவகைப்படும். அவற்றுள், பாகத் தியாகலக்ஷணையே மகாவாக்கியார்த்தத்தில் உபயோகமாம்.

* சசு. முதலியவென்னும் சொல்லால் பிரஞ்ஞானம் பிரஹ்மம், அகம் பிரஹ்மாஸ்மி, அயமாத்மா பிரஹ்மமுதலிய வாக்கியங்களும் கொள்ளப் படும். இவற்றை விரிவா யறியவிரும்புவோர் ஸ்ரீ விசாராசந்திரோதயம், ஸ்ரீ விசாராகாம், ஸ்ரீ பஞ்சதசியின் உரை, தத்துவமவியமகாவாக்கியவுப தேசமுதலிய நூல்களிற் காண்க. இங்கு விரிவஞ்சி விடுத்தனம்.

மகாவாக்கியங்களால் இலக்ஷணையினால் ஜீவாத்மபரமாத்மாக்களின் லக்ஷியத்தை அதாவது ஜீவாத்மாவே பரமாத்மா வென்னும் ஒருமையை அறியவேண்டும். (௩௦)

आविद्यकं शरीरादि दृश्यं ब्रह्मदवत्क्षरं ।

एतद्विलक्षणं विद्यादहं ब्रह्मेति निर्मलम् ॥ ३१ ॥

(அ-கை.) ஆத்மாவை யறிதலில் அதத்வியாவிருத்தி இல்லாவிடிற் குறை யாதென் றுசங்கித்து, ஆரோபிதமான (கற்பிக்கப்பட்ட) சர்ப்பத்தைச் செவ்வையாய் விசாரித்து, இது சர்ப்பமன்றென்று தள்ளாவிடின, யதார்த்தஞானம் பிறவாததுபோல அதத்வியாவிருத்தியினால் அநாத்மாக்களை நிகேஷதிக்காவிடின, ஆத்மா இது வென்னும் ஞானம் பிறக்கமாட்டா தென்று கூறுகின்றார்:—

शरीरादि आविद्यकं दृश्यं ब्रह्मदवत् क्षरं एतद्विलक्षणं निर्मलं ब्रह्म अहं इति विद्यात् ॥

(ச-ம்.) தேகேந்திரியாதி வஸ்துக்கள் யாவும் அவித்தியாகற்பிதமாயும், திருசியமாயும், நீர்க்குமிழிபோல் நாசமுடையனவாய் மிருக்கின்றன. இவற்றின் வேறாய் நிர்மலமா யிருக்கின்ற பிரஹ்மம் நானென் றறிக. (அதனால் * ச.எ. கிருதகிருத்தியின்கின்றான்.) (௩௧)

देहान्यत्वान्न मे जन्मजराकार्यलयादयः ।

शब्दादिविषयैः संगो निरिन्द्रियतया न च ॥ ३२ ॥

(அ-கை.) இவ்வாறு அக்வைதானந்தசொருப ஆத்மாவை மகாவாக்கியார்ந்தஞானத்தால் அபரோக்ஷமா யறிந்து, சுவாருப வப்பற்றினால் ஆத்மாவிலேயே ஆத்மாவின் மனைக்கிரமத்தை ஐந்து சுவோகங்களாற் கூறுகின்றார்:—

* ச.எ. செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்தவன் கிருதகிருத்தியெனப்படுவான்.

देहान्यत्वात् मे जन्मजराक्राशयल्यादयः न निरिन्द्रियतया शब्दादिविषयैः
संगः च न ॥

(ச-ம்) ஜடமும் திருசியமுமாகிய ஸ்ரூலதேகத்திற் கந்
நியமா யிருத்தலின் எனக்குப் பிறப்பு, முப்பு, மெலிவு, ஓடுக்க
முதலியன இல்லை. இந்திரியா துகளோடு சம்பந்தமில்லாத
தன்மையால் (இந்திரியா துகளின்) சந்தாத் திவிஷயங்களை யு
எனக்குச் சம்பந்தமு மில்லை. (ந.உ)

अमनस्त्वान्न मे दुःखरागद्वेषभयादयः ।

अप्राणो ह्यमनाः शुभ्र इत्यादि श्रुतिशासनात् ॥ ३३ ॥

(அ-கை) மன மின்மையால் துக்கராகாதிகள் எனக் கிடக்க
யென்று கூறுகின்றார்:—

अमनस्वात् दुःखरागद्वेषभयादयः मे न ॥

(ச-ம்) மனதின் சம்பந்த மின்மையால் துக்கம், ராகம்,
துவேஷம், பயம் (காமம், ரக்சற்பம்) முதலியன எனக் கிடக்க.

(அ-கை.) உனக்கு இந்திரியம் பிராணன் மன முதலியன
வில்லை யென்ப தெப்படி யென்றசங்கித்துச் சந்திரமயப் பிராண
மாக்குகின்றார்:—

हि अप्राणः अमनाः शुभ्रः इत्यादि श्रुतिशासनात् ॥

(ச-ம்.) *சஅ. ஆத்மா பிராண னில்லாதது, மன மின்னா
தது, பரிசுத்தமானது என்றல்முதலிய சந்திரியின் ஆணை யிருந்த
லால். (ந.க)

निर्गुणो निष्क्रियो नित्यो निर्विकल्पो निरञ्जनः ।

निर्विकारो निराकारो नित्यशुक्लोऽस्मि निर्मलः ॥ ३४ ॥

*சஅ. “अप्राणो ह्यमनाश्शुभ्रो ह्यक्षरात्परतःपरः । एतस्मान्नायसं वाप्यं मनस्य-
वेन्द्रियाणि च ॥ खं वायुर्ज्योतिरापश्च पृथ्वी विश्वस्य धारिणी गन्धपुत्रा च ॥”

(அ-கை.) குருவின் பிரசாதத்தால் சுவாநுபவசித்தமான அர்த்தத்தினை மூன்று கலோகங்களால் தெரிவிக்கின்றார்:—

निर्गुणः निष्क्रियः नित्यः निर्विकल्पः निरंजनः निर्विकारः निराकारः
नित्यमुक्तः निर्मलः अस्मि ॥

(ச-ம்) நான் *சக நிர்க்குணனாயும், *ரு0 நிஷ்கிரியனாயும்,
(நாசமின்மைமயால்) நித்தியனாயும், *ருக. நிர்விசற்பனாயும்,
*ருஉ. நிர்ஞ்சனனாயும், *ருங. நிர்விகாரனாயும், *ருச. நிராகா
ரனாயும், *ருரு. நித்தியமுக்தனாயும், நிர்மலனாயு மிருக்கின்
றேன். (ருச)

अहमाकाशवत्सर्वे बहिरंतर्गतोऽच्युतः ।

सदा सर्वसमः शुद्धो निःसंगो निर्मलोऽचलः ॥ ३५ ॥

(அ-கை.) முற்கூறிய ஏதுக்களாலேயே விசிஷ்டஞ்சாநுபம் அறியவேண்டியதா மென்று, கூறவே அவ்விசிஷ்டம் யாதென்றா சங்கித்துக் கூறுகின்றார்:—

अहं आकाशवत् सर्वे बहिरंतर्गतः अच्युतः सदा सर्वसमः शुद्धः निःसंगः
निर्मलः अचलः ॥

(ச-ம்) நான் ஆகாயம்போல் *ருக திருசிய மெல்லாவந்

*சக. அந்தக்காண மின்மைமயால் முக்துணகடிபந்த மில்லாதவன்.

*ரு0. இந்நிரியங்க ளில்லாமைமயால் எச்சேய்கையு மில்லாதவன்.

*ருக. மன மின்மைமயால் எவ்வித விசற்பழ மில்லாதவன்.

*ருஉ. தயிர்முதலிய சுருப்பின்மைமயால் அநீசனமில்லாதவன்.

*ருங. பிறப்புமுதலியன இன்மைமயால் விகாமில்லாதவன்.

*ருச. நெடுமை குறுமைமுதலியன இன்மைமயால் ஆகா
மில்லாதவன்.

*ருரு. இயல்பாகவே அவித்தையாநுபாசங்க ளின்மை
முக்தன்.

*ருக. யாவும் என்னிடத்து விவர்த்த மாயிருத்தலால்
வதும் நானே என்பது அபிப்பிராயம்.

றின் வெளியிலும் உள்ளிலு மிருப்பவனாயும், * ௫௭. அச்சுத
னாயும், எப்போதும் சர்வசமனாயும், சுத்தனாயும், சுந்தமில்லாத
வனாயும், மலமின்றியவனாயும், (பூர்ணனா யிருப்பவனுக்குச் சல
னமின்மையால்) சலனமின்றியவனாயு மிருக்கின்றேன். (௩௩)

नित्यशुद्धविमुक्तैकमखंडानन्दमद्वयम् ।

सत्यं ज्ञानमनन्तं यत्परं ब्रह्माहमेव तत् ॥ ३६ ॥

(அ-கை) மதுபடியும் சொருபத்தை நிரூபிக்கின்றார் :—

नित्यशुद्धविमुक्तैकं अखंडानन्दं अद्वयं सत्यं ज्ञानं अनन्तं परं ब्रह्म यत्
तत् अहं एव ॥

(ச-ம்) நித்தியமாயும், சுத்தமாயும், விமுக்தமாயும், அத
னால் ஏகமாயும், அகண்டானந்தமாயும், (இரண்டாவதின்மையால்)
அத்வமாயும், (“சத்யம் ஜ்ஞானமந்தம் ப்ரஹ் சத்தியம் ஞானம் அநந்தம்
பிரஹ்மம்.” என்னும் சுருதியினால்) சத்தியமாயும், ஞானமாயும்,
* ௫௮. அநந்தமாயு முள்ள மேலான பிரஹ்மம் எதுவோ அது
நானே. (௩௬)

एवं निरंतराभ्यस्ता ब्रह्मैवास्मीति वासना ।

हरत्यविद्याविक्षेपान् रोगानिव रसायनम् ॥ ३७ ॥

(அ-கை. முற்காலோகங்களிற் கூறப்பட்ட மனனம் வெகு
காலம் அப்பியசிக்கப்பட்டபோது அதுவே * ௫௯. பரமபுரு
ஷார்த்தத்தை அடைவிக்கின்ற தென்று கூறுகின்றார் :—

एवं ब्रह्म एव अहं अस्मि इति निरंतराभ्यस्ता वासना अविद्याविक्षेपान्
रसायनं रोगान् इव हरति ॥

* ௫௭. தன்சந்நிதியில் தேகாதிப்பிரபஞ்சம் எத்தனை விகாரத்தை
யடையினும் தான் தனது சொருபத்தினின்று நமுவா திருந்தலால் அந்ந
தன்.

* ௫௮. தேசகாலவஸ்துக்களால் பரிச்சேதமில்லாதது அநந்தம்.
இதன் விரிவைப் பாலபோதமென்னும் நூலின் முதலுபதேசத்திற் காண்க.

* ௫௯. எதற்கு மேல் புருஷனால் விரும்பப்படுவது வேறொன்றில்
லையோ அது பரமபுருஷார்த்தமெனப்படும்.

(சு-ம்.) இவ்வாறு பிரஹ்மமே நானென்று நிரந்தரம் அப்பி யசிக்கப்பட்ட வாசனை அவித்தையினாலாகிய *சு0. விசேஷபங் களை நீண்டகாலம் புசித்துவரும் *சு1. ரசாயனம் ரோகங்களை அடியோடு கெடுப்பதுபோற் கெடுக்கின்றது. (௩௭)

विविक्तदेश आसीनो विरागो विजितेंद्रियः ।

भावयेदेकमात्मानं तमनंतमनन्यधीः ॥ ३८ ॥

(அ-கை.) பிரஹ்மாறுசந்தானத்தில் சாதனமான நியமங் களைக் கூறுகின்றார் :—

विविक्तदेशे आसीनः विरागः विजितेंद्रियः अनन्यधीः अनंतं एकं
'आत्मानं भावयेत् ॥

(சு-ம்.) சாதகன் ஜனங்களின்றிய தனியிடத்தில் சுகமா யிருந்துகொண்டு, இராகமொழிந்தவனாய், அதனால் இந்திரியங் களை ஜயித்தவனாய், *சு1. அந்நியபுத்தி யில்லாதவனாய் அநந்த மும் ஏகமுகமாகிய அவ்வாத்மாவைத் தியானிக்கக்கடவன். (௩௮)

आत्मन्यैवाखिलं दृश्यं प्रविलाप्य धिया सुधीः ।

भावयेदेकमात्मानं निर्मलाकाशवत्सदा ॥ ३९ ॥

(அ-கை.) திருசியம் தோற்றும் ஜாக்கிரத்தில் ஏகத்துவ பாவனை எவ்வாறு கூடுமெனக் கூறுகின்றார் :—

सुधीः धिया अखिलं दृश्यं आत्मनि एव प्रविलाप्य एकं आत्मानं निर्म-
लाकाशवत् सदा भावयेत् ॥

(சு-ம்.) நற்புத்தியுடையோன் புத்தியினால் சுகல திருசியத் தினையும் ஆத்மாவினிடத்திற்குள்ளே மிக வெட்டுக்கி அதாவது சமாதிகாலத்தில் அநிஷ்டானத்தைவிட ஆரோப்பிய மில்லை

* சு0. ஸ்தூலசூக்ஷ்மாதிப்பிரபஞ்சமும் அதன் ஞானமும் விசேஷப மெனப்படும்.

* சு1. ரசாயனம்—மருந்து.

* சு2. பிரஹ்மத்தில் மாத்திரம் நிச்சயமுள்ள புத்தியுடையவனாய்

யென்று செவ்வையாய் நிச்சயித்து (இரண்டாவதில் லாமையால்) ஏகமாகிய ஆத்மாவனை நிர்மலமான ஆகாயம்போல எப்போதும் பாவிக்கக்கடவன். (155)

रूपवर्णादिकं सर्वं विहाय परमार्थवित् ।

परिपूर्णचिदानंस्वरूपेणावतिष्ठते ॥ ४० ॥

(அ-கை.) *கூங். பரமார்த்தஞானியான முயி நாமருபாதி அஞ்ஞானகாரியங்க ளெவற்றையுங் கொள்ளாது விட்டு, எப்போதும் பரிபூரண சிதாநந்தப்பிரஹ்மசைதந்யமாகவே நிலைத்திருப்ப னென்று கூறுகின்றார் :—

परमार्थवित् रूपवर्णादिकं सर्वं विहाय परिपूर्णचिदानन्दस्वरूपेण अव-
तिष्ठते ॥

(சு-ம்.) பரமார்த்தமுணர்த்தவன் ரூபம் வர்ண முதலிய எல் லாவற்றையும் விட்டுப் பரிபூரணசிதாநந்தசொருபமாக நிலைக்கின் றான். (156)

ज्ञातृज्ञानज्ञेयभेदः परात्मानि न विद्यते ।

चिदानन्दैकरूपत्वादीष्यते स्वयमेव हि तत् ॥ ४१ ॥

(அ-கை.) அப்படியானால் பிரமாதாமுதலிய திரிபுடிநான் மிருப்பதாகக் காணப்படுதலின் ஏதத்துவபாவனை எப்படியும் கூடு மென்றொசங்கித்துப் பரமாத்மாவில் அப்பேத மில்லை யென்று கூறு கின்றார் :—

ज्ञातृज्ञानज्ञेयभेदः परात्मानि न विद्यते चिदानन्दैकरूपत्वात् तत् स्वयं
एव दीप्यते ॥

(சு-ம்.) ஞாதிருஞானகோபதம் பரமாகிய ஆத்மா வில் இல்லை. சிதாநந்தைகருபமா யிருந்தலால் அங்ஙனம் தானே பிரகாசிக்குன்றது.

* கூங். பரமார்த்தஞானி = மெய்ப்பொருளுணர்த்தவன்.

(வி-ம்.) * கசு. ஞாதிருஞானேன மென்னும் திரிபுடியின் பேதம் பரமாத்மாவினிடத்திலில்லை. ஆஃது அவிந்தியாகற்பிதமாய் ஆத்மாவினிடத்திலேயே நோற்றுகின்றது. சிதாநந்த எகரூபமாயிருத்தலால் ஆத்மா தானாகவே விளங்குகின்றது. (சுரு)

एवमात्मारणौ ध्यानमथने सततं कृते ।

उदितावगतिर्ज्वाला सर्वाज्ञानेधनं दहेत् ॥ ४२ ॥

(அ-கை.) இவ்வாறு சுத்தசைதன்யமாகிய ஆத்மாவைத் தியானம்பண்ணுகிறவனது ஞானத்தின் பலத்தைக் கூறுகின்றார்:-

एवं आत्मारणौ ध्यानमथने सततं कृते उदिता अवगतिः उवाला सर्वा-
ज्ञानेधनं दहेत् ॥

(சு-ம்.) இவ்வாறு ஆத்மாவாகிய (அந்தக்கரண)வரணியில் தியானமதனம் இடைவிடாது செய்தபோது உதயமான ஞானாக் கினிசகல அஞ்ஞான இந்தனத்தையும் தகிக்கும்.

(வி-ம்.) இவ்வாறு ஆத்மாவாகிய அந்தக்கரண மென்னும் * கரு. அரணியில் தியானமாகிய கடைதலை இடைவிடாது செய்ய உதயமாகிய அபிராஜ்ஞானாக் கினியானது சகல அஞ்ஞானபாகிய * கசு. இந்தனத்தையும் எரிக்கும். அதனால் முமுக்ஷு² சுவா ரஜ்யாபிஷேகஞ் செய்யப்பட்டவனாக் கிருத்திருத்தியானாக் கின் றான் என்பது பொருள். (சுஉ.)

अरुणेनैव बोधन पूर्व संतमसे हते ।

तत आविर्भवेदात्मा स्वयमेवांशुमानिव ॥ ४३ ॥

* கசு. ஞாதிரு = அறிகிறவன். ஞானம் = அறிவு. ஞேயம் = அறியப் படுபொருள்.

* கரு. பலாகமுதலிய மாக்கட்டைகளைக் கீழொன்றும் மேலொன் றுமாக வைத்துக் கடைந்தால் அக்கினி வெளிப்படும். அக்கட்டைகளை அரண்கட்டை யென்பர்.

* கசு. இத்தனம்—விதரு.

(அ-கை.) ஜீவபரமாத்ம ஐக்கியஞானத்தால் ஆவித்தியா கற்பிதமான *கூஎ. தமசானது அடிபோடு நீங்கவே பரமாத்மா தாமாகவே விளங்குவ ரென்று கூறுகின்றார் :—

अरुणेन इव बोधेन पूर्वं संतमसे हते ततः अंशुमान् इव आत्मा स्वयं
एव आविर्भवेत् ॥

(ச-ம்) அருணோதயத்திற்போல ஞானத்தால் முன்னர் அஞ்ஞானமாகிய இருள் கெடுக்கப்படிந், அதன்பின் சூரியனைப் போல ஆத்மா தானாகவே ஆவிர்ப்பவிக்வின்றது அதாவது வெளிப்படுகின்றது. (சாக்.)

आत्मा तु सततं प्राप्नोप्यप्राप्तवदविद्यया ।

तन्नाशे प्राप्तवद्भाति स्वकंठाभरणं यथा ॥ ४४ ॥

(ஆ-கை.) ஆத்மா *கூஅ. நித்தியாபரோக்ஷமா யிருக்க, அது முன்னடையப்படாததாய் இப்போது அடையப்பட்ட தென்ப தெவ்வாறென் றுசங்கித்துக் கூறுகின்றார் .—

आत्मा सततं प्राप्तः अपि अविद्यया अप्राप्तवत् तन्नाशे स्वकंठाभरणं
यथा (तथा) प्राप्तवत् भाति ॥

(ச-ம்.) ஆத்மா எப்போதும் அடையப்பட்டதாயினும் ஆவித்தையினால் அடையப்படாததைப் போலிருக்கின்றது. அவ்வித்தை கெட்டபோது தனது கண்டத்தின் ஆபரணம் போல அடையப்பட்டதுபோல் விளங்குகின்றது.

(வி-ம்.) ஆத்மா எங்கும் நிறைந்திருத்தலாலும், அத்வயா நந்தவடிவமா யிருத்தலாலும், அந்தக்கரணமிருத்தியின் சாக்ஷியாக எப்போதும் அடையப்பட்டதா யிருக்கினும் ஆவித்தையினால் அடையப்படாததுபோன் றிருக்கின்றது. அவ்வித்தை நசவமா

* கூஎ. இருள் பதார்த்தங்களை மறைத்தல்போல் அஞ்ஞானம் மெய்ப் பொருளை மறைத்தலால் தமது (இருள்) எனப்படுகின்றது.

* கூஅ. என்றும் கெடாது பிரத்தியக்ஷமா யிருப்பது எதுவோ அது நித்தியாபரோக்ஷ மெனப்படும்.

இயகாலத்துத் தனது *கக: கழுத்தினுபாணம்போல அடையப் பட்டதாக விளங்குகின்றது. (௨௨)

स्थाणौ पुरुषवद्भ्रांत्या कृता ब्रह्मणि जीवता ।

जीवस्य तात्त्विके रूपे तस्मिन् दृष्टे निवर्तते ॥ ४५ ॥

(அ-கை.) ஜீவனுக்குப் பரமாத்மாவோடு ஏகத்துவம் கூடாது ; ஜீவத்தன்மைவடிவ விரோத மிருத்தலின் ; உலகத்தில் சுபாவகுணத்திற்குப் பரிகார மின்மைவா லென்றசங்கித்துச் சமாதானஞ்செய்கின்றார் :—

स्थाणौ पुरुषवत् ब्रह्मणि जीवता भ्रांत्या कृता जीवस्य तस्मिन् तात्त्विके रूपे दृष्टे निवर्तते ॥

(ச-ம்.) தாணுவில் புருஷனைப்போலப் பிரஹ்மத்தில் ஜீவத் தன்மை பிராந்தியினால் செய்யப்பட்டதாம். ஜீவனது அவ்வுண்மைவடிவம் அறியப்பட்டபோது அது நீங்குகின்றது.

(வி-ம்.) * எஓ. தாணுவிற் புருஷனைப்போலப் பிரஹ்மத்தில் ஜீவத்தன்மை பிராந்தியினால் கற்பிக்கப்படுகின்றது. அது (ஜீவத் துவம்) ஜீவனது அந்த உண்மைவடிவமாகிய * எக. கூடஸ்தபிரஹ்மசொரூபத்தைக் கண்டகாலத்துக் கற்பிதமா மிருத்தலால் நீங்குகிறது. ஆதலால் இரண்டிவடிவ மிருத்தலால் விரோத மில்லையென்பது பொருளாம். (௪௫)

* கக. ஒரு ஸ்திரீயானவள் ஜலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தகாலத்துத் தன் கழுத்திலணிந்துள்ள ஆபாணத்தை மறதியினை காணாததாகத் தேடி மற்ருருத்தி உண்கழுத்தி லணிந்துருக்கின்றயே யென்று கூறக் கண்டு நகை கிடைத்ததாகச் சந்திராஷ்டமடைவதுபோல, அஞ்ஞானத்தினால் இழந்த தாயுள்ள ஆத்மாவை ஐப்தவாக்கியத்தால் அவ்வுஞ்ஞானம் நசித்தகாலத்து அடைந்ததாகக் காண்கிறான். இந்தத் திருஷ்டாந்தத்தினைக் கண்டபூஷணநியாய மென்றும், கண்டகாமீகாநியாய மென்றும் கூறுவர்.

* எஓ. தாணு = கட்டை. இருளிலுள்ள கட்டையில் புருஷன் இவனென்று திருடர்முதலிய சங்கையால் பயப்படுகின்றான். அதுபோல வென்றும் இதனை ஸ்தாணுபுருஷநியாய மென்பர்.

* எக. பிரத்தியகாத்மா கொல்லனுலேக்கடத்தைப்போலத் தன்னிடத்து எத்தனை வியவகாரங்கள் நடந்தாலும் தனக்கொரு விகாரமுமின்றி மிருத்தலால் கூடஸ்து னெனப்படுகின்றது.

तत्त्वस्वरूपानुभवादुत्पन्नं ज्ञानमज्ञसा ।

अहं ममेति चाज्ञानं बाधते दिग्भ्रमादिवत् ॥ ४६ ॥

(அ-கை.) யான் என தென்று தோற்றும் ஜாக்கிரத்திற்
முனே யான் என தென்னும் ஞானம் இல்லாமற்போயின வென்
முசங்கித்து, அவ்வாறாயினும் ஞானம் வந்தபோது இல்லாமற்போ
மென்று கூறுகின்றார் :—

तत्त्वस्वरूपानुभवात् उत्पन्नं ज्ञानं अहं मम इति च अज्ञानं दिग्भ्रमादि-
नत् अंजसा बाधते ॥

(சு-ம்.) * எஉ. தத்துவசொருபா நுபவந்தா னுண்டாகிய
 ஞானம் இரவில் உண்டாகிய திக்பூம்பிரமமுதலியவற்றைத் துரி
 யோதயமரனது கெடுப்பதுபோல யான் என தென் னும் அஞ்ஞா
 னத்தை விரைவிற் கெடுக்கின்றது. (17ம்)

सम्यग्विज्ञानवान् योगी स्वात्मन्येवाखिलं स्थितम् ।

एकं च सर्वमात्मानमीक्षते ज्ञानचक्षुषा ॥ ४७ ॥

(அ-கை.) இத்தன்மைய யானென தென்னும் உணர்ச்சி நீங்கிய மகாபுருஷன் விஞ்ஞானநுஷ்டியால் சகலநிறுவியங்களை யும் தனது ஆத்மாவாகவே பார்ப்பனென்று கூறுகின்றார் :—

सम्यग्विज्ञानवान् योगी ज्ञानचक्षुषा स्वात्मनि अखिलं एव स्थितं सर्वं एकं
आत्मानं च ईक्षते ॥

(சு-ம்.) அபரோக்தஞானமுடைய யோகி கனநிபுஷ்டபரி
 னால் தனது ஆத்மாவிலேயே சகல ஜகத்து பரிநக்ஷித்த வென்று
 எல்லாவற்றையும் ஏகமான ஆத்மா வென்று காணுகின்றான்.
 (அப்போது கிருதகிருத்தியனாகின்றான் என்பது பொருள்.) (சு-ம்)

आत्मैवेदं जगत्सर्वमात्मनोन्यन्न किंचन विद्यते ।

मृदो यद्वद्धटादीनि स्वात्मानं सर्वमीक्षते ॥ ४८ ॥

* எஉ. தத்துவசொருபம் = உண்மைவடிவம். அப்படிப்பட்ட வடிவத்தி-

(அ-கை.) நானா விதமாயிருக்கின்ற இவ்வளவு திருவியப்பி ரபஞ்சங்களையும் ஆத்மாவில் எப்படி அபேதமாகக் காண்பா னென்றாசங்கித்துக் கூறுகின்றார் :—

इदं सर्वं जगत् आत्मा एव आत्मनः अन्यत् किंचन न विद्यते यद्वत्
मृदः घटादीनि सर्वं स्वात्मानं ईक्षते ॥

(ச-ம்.) இவ்வெல்லாஜகத்தும் ஆத்மாவே ஆத்மாவிற்கந்நி யம் சிறிது மில்லை; மண்ணினும் கடமுதலியன வேறுகாதது போல. இதனால் எல்லாவற்றையும் தனது ஆத்மாவாகக் காண் கிறான்.

(வி-ம்.) இவ்வெல்லாஜகத்தும் ஆத்மாவே ; ஆத்மாவிற்கந்நி யமானது சிறிது மில்லை; *எங். குடமுலியன மண்ணைவிட வேறு காததுபோல். இதனால் எல்லாவற்றையும் தனது ஆத்மாவாகக் காண்கின்றான்; “वाचारंभणं विकारो नामवेयं सृत्तिकेत्येव सत्यम्” நாமதேய மான விகாரம் வாக்கின் காரியமாத்திரமாம்; மண்மாத்திரமே சத்தியமாம்.” என்னும் சுருதியினால். (ச-அ)

जीवन्मुक्तिस्तु तद्विद्यात्पूर्वोपाधिगुणास्त्यजेत् ।
सच्चिदादिधर्मत्वाद्भजेद् अमरकीटवत् ॥ ४९ ॥

(அ-கை.) இவ்வித நிஸ்ஸங்கமான (சம்பந்தமில்லாத) நிலை மையே ஜீவன்முக்தி யென்று கூறுகின்றார் :—

पूर्वोपाधिगुणान् त्यजेत् तत् जीवन्मुक्तिः विद्यात् सः सच्चिदादिधर्मत्वात्
अमरकीटवत् भजेत् ॥

* எங். மண்ணிற் காணப்படும் குடம் கால்முதலியவற்றை அவையும் மண்ணைவிட வேறுகா வென்று காண்பதுபோல, ஆத்மாவினிடத்துக் காணப்படும் இவ்வெல்லாப்பிரபஞ்சமும் ஆத்மாவே யென்று காண்பதுதான் பிரபஞ்சம் தோற்றிக்கொண்டிருக்கும்போதே அப்பிரபஞ்சத்தையும் ஆத்மா வையும் அபேதமாய்க் காண்டலாம்.

(ச-ம்.) முந்திய உபாதிசூணங்களை விடவேண்டும். அது ஜீவன்முக்தி யென்று அறிக. அவன் சத்து சித்துமுதலிய தர்மத் தன்மையால் பிரமரகீடம்போல் அடைகிறான்.

(வி-ம்.) அவ்வாத்மஞானி அநாதி அவ்வித்தியாகற்பித முன் உபாதிகளான தேகம் மனம் புத்திமுதலியவற்றையும் சத்துவாதி சூணங்களையும் யான் அல்லன் என்று விடவேண்டும். அதனை ஜீவன்முக்தி யென்று அறிக. அந்த ஜீவன்முக்தன் சர்கிதாநந்த தர்ம மிருத்தலால் * எசு. பிரமரகீடம்போல் பிரஹ்மத்தை யடை கின்றான் என்பது பொருள். (119)

तीर्त्वा मोहार्णवं हत्वा रागद्वेषादिराक्षसान् ।

योगी शान्तिसमायुक्तो ह्यात्मारामो विराजते ॥ ५० ॥

(அ-கை.) அதன்பின் யோகி தனது ஆத்மாவில் இராரிப்பவ னாய்ச் சுகமாயிருப்பா னென்று கூறுகின்றார் :—

मोहार्णवं तीर्त्वा रागद्वेषादिराक्षसान् हत्वा योगी शान्तिसमायुक्तो आत्मा-
रामः विराजते ॥

(ச-ம்.)*எரு. மோகமாகிய சமுத்திரத்தை ஞானமாகிய அலை யினால் கடந்து ராகத்துவேஷாதிராசக்தர்களைக் கொன்று யோகி யானவன் சாந்தியோடுகடனவனாய் ஆத்மராமனாக விளங்கு கின்றான். (120)

* எசு. பிரமரமாகிய குளவியானது கீடமாகிய புழுவினைக் கொண்டு வந்து தனது கொடுக்கால் கொட்டிக் கூட்டி லடைந்துவிடுவது. அப்புழு வானது தன்னைக் கொட்டிய அக்குளவியினை நினைத்துக்கொண்டே மிருத் தலால் அக்குளவிவடிவ மாகின்றது. இதனையே பிரமரகீடநியாய மென்பர்.

*எரு. ஆத்மாவை இராமனாக உருவகஞ்செய்தமையால் நுங்கை அஞ் ஞானம் சமுத்திரம். அதனைக் கடத்தற்கு ஞானம் யோகி (அலை). ராகத் துவேஷாதிகள் இராசக்தர். ஆத்மா அசங்க னென்னும் விசேஷ ஞானம் பா ணம். சமதமாதிசூணடைய புத்தி சீதை. சமத்தி ரிகருணையாதிகள் விபிஷை ணர் சகீரீவன் ஹனுமான்முதலியோர். விசுத்தசத்துவகுணம் கடுவதாத் திராம் (வெண்குடை). ராஜ்யோகசமாதி புத்திபகவிபாணம், துருதயாகாசம் அயோத்தி.

वाद्यानित्यसुखासक्तिं हित्वाऽऽत्मसुखनिर्वृतः ।

घटस्थदीपवत् सोपि स्वांतरेव प्रकाशते ॥ ५१ ॥

(அ-கை.) ஜீவன் முக்தனது இலக்கணத்தைக் கூறுகின்றார்:-

सः अपि वाद्यानित्यसुखासक्तिं हित्वा आत्मसुखनिर्वृतः घटस्थदीपवत्
स्वांतः एव प्रकाशते ॥

(ச-ம்.) முற்கூறிய மகாராஜயோகியானவன் * என. பாகிய
மாயும் அநித்தியமாயு முள்ள விஷயசுகத்தில் ஆசையை விட்டு
ஆத்மசுகத்தால் * என. சந்துஷ்டனாய்க் குடத்தினுள்ளிருக்கும்
தீபம்போல் சொச்சமாய்த் தன்னுள்ளேயே பிரகாசிக்கின்றான்.
(ஆத்மாநுபவசுகம் தனது சாஷ்டிக்கே விஷயம், பிறரா லறியத்
தக்கதன் றென்பது பொருள்.) (ருக)

उपाविस्थोऽपि तद्धर्मैरालिसो व्योमवन्मुनिः ।

सर्वविन्मूढवत्तिष्ठेदसक्तो वायुवच्चरेत् ॥ ५२ ॥

(அ-கை.) முற்கூறியபடி ஜீவன் முக்தாநுபவமுள்ள யோகி
* என. பிராரப்தகர்மஷயபரிபந்தம் எவ்வாறு இருக்கவேண்டு
மென்று சிஷ்யன் கேட்கக் கூறுகின்றார்:—

मुनिः उपाविस्थः अपि व्योमवत् तद्धर्मैः अलिप्तः सर्ववित् मूढवत्
असक्तः वायुवत् चरेत् ॥

(ச-ம்.) முநியானவன் உபாநிகளிலிருப்பவனாயினும், ஆகா
யம்போல் அவற்றின் தர்மங்களால் பற்றப்படாதவனாயிருப்பன்.
எல்லாமுணர்ந்தவனாயினும் முடனைப்போல் இருப்பன். எவ்விஷ
யத்திலும் பற்றில்லாதவனாய் வாயுவைப்போல் சரிப்பன்.

* என. பாகியம்—வெளியிலுள்ளது.

* என. திருப்தியடைந்தவனாய்.

* என. ஜன்மாந்தரங்களினுற் சேர்க்கப்பட்டுள்ள கர்மம் சஞ்சித
கர்மமாம். இந்தச் சன்மத்தில் செய்யப்பட்டு வரும் கர்மம் ஆகாமியம். இவ்
வுடவின் ஆரம்பத்திற்குக் காரணமான கர்மம் பிராரப்தம்.

(வி-ம்.) ஞானியாகிய முனி தேகமுதலிய உபாதிகளின் கண் அவற்றின் சாக்கியா யிருப்பவனாயினும், ஆகாயம்போல் அவற்றின் பருமன்முதலிய தர்மங்களால் பற்றப்படான். சர்வஞ்ஞனாயிருந்தும் மூடனைப்போலிருப்பன். வலிய வந்த எதன்கண்ணும் பற்றில்லாது வாயுவைப்போல் சஞ்சரிப்பன்.

(100.)

उपाधिविलयाद्विष्णौ निर्विशेषं विशेषमुनिः ।

जले जलं वियद्योमि तेजसतेजसि यथा ॥ ५३ ॥

(அ-கை.) பிராரத்தகர்மம் நசித்து ஸ்தூலஞ்ஞக்தமசரீரோபாதிகள் நஷ்டமான பின் * என்க. விதேககைவல்யத்தை யடைகின்ற னென்று கூறுகின்றார் :—

मुनिः उपाधिविलयात् विष्णौ निर्विशेषं यथा जले जलं व्योमि वियत् तेजसि तेजः (तथा) विशेष ॥

(ச-ம்) முநியானவன் உபாதியினீக்கத்தால் விஷ்ணுவின் டத்து நிர்விசேஷமாக, எப்படி ஜலத்தில் ஜலமும் ஆகாயத்தில் ஆகாயமும் அக்கினியில் அக்கினியும் பிரவேசிக்குமோ அப்படிப் பிரவேசிக்குறான்.

(வி-ம்.) பிராரத்தகர்மநீக்கமாகிய உபாதிநாசத்தில் சர்வவியாபகமாகிய பரமாத்மாவில் * அஃ. நிர்விசேஷமாகப் பெரிய தடாகஜலத்தில் கடவுபாதி நீங்கிய ஜலமும், மகாகாயத்தில் கடவுபாதி நீங்கிய ஆகாயமும், மகாதேயுவில் பொறிவடிவ தேயுவும் பிரவேசிப்பதுபோல ஆத்மாவும் பிரவேசிக்கின்றான் என்பது பொருள்.

(101.)

* என்க. ஜீவித்திருக்கும் போதுண்டாகும் முத்தி ஜீவன்முத்தி. தேகநீங்கிய பின்னுண்டாம் முத்தி விதேகமுத்தி. இதனையே விதேககைவல்யமென்பர்.

* அஃ. பேதமில்லாமை நிர்விசேஷமாகம்.

यज्ञानान्नापरः लाभो यत्सुखान्नापरं सुखम् ।

यज्ञानान्नापरं ज्ञानं तद्व्येत्यवधारयेत् ॥ ५४ ॥

(அ-க.) பிரஹ்மம் * அக. சர்வாதிசயவஸ்துவாகையால்
* அ.உ. தடஸ்தலசுஷணத்தால் அதனை இரண்டு கலோகங்களாற்
கூறுகின்றார் :—

यज्ञाभात् अपरः लाभः न यत्सुखात् अपरं सुखं न यज्ञानात् अपरं
ज्ञानं न तत् ब्रह्म इति अवधारयेत् ॥

(க-ம்.) எதன் லாபத்தைவிட வேறு லாபமில்லையோ,
எதன் சுகத்தைவிட வேறு சுகமில்லையோ, எதன் ஞானத்தை
விட வேறுஞானமில்லையோ, அது பிரஹ்மம் என்று நிச்சயஞ்
செய்யவேண்டும்.

(வி-ம்.) சுகல லாபங்களும் அதன்கண்ணே யடங்குத
லால் எந்தப் பிரஹ்மசாஷ்வாத்காரத்தின் லாபத்தைவிட வேறு
லாபமில்லையோ * அச. பிரதிசயசுகமா யிருத்தலால் எந்தப் பிரஹ்
மாநுபவசுகத்தைப் பார்க்கினும் வேறு சுகமில்லையோ, ஒரு ஞா
னமே பரமபுருஷார்த்தமாகிய மோகசுதாரணமா யிருத்தலால் எந்
தப் பிரஹ்மசாஷ்வாத்காரஞானத்தினும் வேறு ஞானமில்லை
யோ, அது பிரஹ்மமென்று நிச்சயிக்கவேண்டும். (ருச)

यद्दृष्ट्वा नापरं हयं यज्ञत्वा न पुनर्भवः ।

यज्ञत्वा नापरं ज्ञेयं तद्व्येत्यवधारयेत् ॥ ५५ ॥

* அக. எதனின் அதிகரித்த வஸ்து வேறில்லையோ அது சர்வாதி
சயவஸ்துவாம்.

* அ.உ. எது தனது ஆசிராயத்தில் ஒருகாலத்திருப்பதாய்த் தனது
ஆசிராயத்தைப் பிறவற்றினின்றும் வேறுபடுத்திவிடப்பதா யிருக்கிறதோ
அது தடஸ்தலசுஷணமென்பதும். அது காகம் தனது ஆசிராயமாகிய
தேவதத்தனது வீட்டில் ஒருகாலத்திருப்பதாய்த் தனது ஆசிராயமாகிய
அவ்வீட்டைப் பிறவீடுகளினின்றும் வேறுபடுத்திவிடப்பதா யிருத்தல்
போலவாம்.

* அ.உ. பிரதிசயம் = தன்னினும் அதிகரித்த தொன்றில்லாதது.

(அ-கை.) இதுவுமது.

यत् दृष्ट्वा दृश्यं अपरं न यत् भूत्वा पुनः भवः न यत् ज्ञात्वा ज्ञेयं अपरं
न तत् ब्रह्म इति अवधारयेत् ॥

(ச-ம்.) எதைக் காண்பதனால் காணத்தக்கது வேறில்லையோ, எஃது உண்டாவதனால் மறுபடியும் உற்பத்தியில்லையோ, எதை அறிதலால் அறியத்தக்கது வேறு இல்லையோ, அது பிரஹ்ம மென்று நிச்சயிக்கவேண்டும்.

(வி-ம்.) அதனாலேயே புருஷார்த்தம் சமர்த்திக்கப்படுதலால் எதைப் பார்ப்பதனால் பார்க்கத்தக்கது வேறில்லையோ, எது உண்டாவதனால் மறுபடியும் உற்பத்திமுதலியன வில்லையோ, எதன் சொரூபத்தை யறிதலால் அறியத்தக்கது வேறில்லையோ, அதுவே பிரஹ்ம மென்று நிச்சயிக்கவேண்டும். மற்றவை யாவும் வீணான பண்டிதத்தன்மையாம் என்பது பொருள். (௫௫)

तिर्यगूर्ध्वमधः पूर्णं सच्चिदानन्दमद्वयम् ।

अनन्तं नित्यमेकं यत्तद्ब्रह्मेत्यवधारयेत् ॥ ५६ ॥

(அ-கை) குறுக்கும் மேலும் கீழும் எங்கும் பிரஹ்மமே நிறைந்திருக்கிற தென்று கூறுகின்றார் ;—

तिर्यक् ऊर्ध्वं अधः पूर्णं सच्चिदानन्दं अद्वयं अनन्तं नित्यं एकं यत् तत्
ब्रह्म इति अवधारयेत् ॥

(ச-ம்) குறுக்கும் மேலும் கீழும் நிறைந்ததாய்ச் சச்சிதானந்தமாய் அத்வயமாய் அநந்தமாய் சித்திபமாய் என்கமா யிருப்பது எனுவோ அது பிரஹ்ம மென்று நிச்சயிக்கவேண்டும். (௫௬.)

अतद्यावृत्तिरूपेण वेदांतैर्लक्ष्यते स्वयम् ।

अखंडानन्दमेकं यत्तद्ब्रह्मेत्यवधारयेत् ॥ ५७ ॥

(அ-கை.) அத்வயமும், அகண்டானந்தமும், எனமுமாயுள்ள தெதுவோ அது பிரஹ்ம மென்று அதத்நியா நிருத்தி

செய்யும் வேதாந்தவாக்கியங்களில் அதத்துக்களை (பொய்ப் பொருள்களை) நீக்குதல்வாயிலாக அறியதக்கதா மென்று கூறுகின்றார் :—

अतद्यावृत्तिरूपेण वेदांतैः अखंडानंदं एकं यत् स्वयं लक्ष्यते तत् ब्रह्म इति अवधारयेत् ॥

(ச - ம்.) அதத்வியாவிருத்திவடிவ வேதாந்தங்களால் அகண்டாநந்தமும் ஏகமுமாயுள்ள எது தானே *அரு. இலக்ஷி யிக்கப்படுகின்றதோ, அது பிரஹ்ம மென்று நிச்சயிக்க வேண்டும். (ருஎ)

अखंडानंदरूपस्य तस्यानंदलवाश्रिताः ।

ब्रह्माद्यास्तारतम्येन भवत्यानंदिनोऽखिलाः ॥ ५८ ॥

(அ-கை.) அப்படியானால் பிரஹ்மா முதலியோர் நிரதிசய சுருமுடையவராகச் சாஸ்திரங்களிற் கேட்கப்படுகின்றனர். அவர் களுலகத்தை விருப்பியவர்கள் அசுவமேதாதிகளைச் செய்கின்ற னராகலின் அவர்களுக்கும் பிரஹ்மத்துவம் பொருந்தா தென்றா சங்கித்து, அவையாவும் உலகத்தில் சொற்ப சம்பத்துள்ள ஒரு வனை நீ மகாராஜ மென்று சொல்வதுபோல உபசாரவாக்கியங்க ளாதலின் பிரஹ்மாதியரின் சுகம் என்றும் நிரதிசயசுக மாகாது, * அக. சாதிசயசுகமேயாம் என்று கூறுகின்றார் :—

तस्य अखंडानंदरूपस्य आनंदलवाश्रिताः ब्रह्माद्याः अखिलाः तारतम्येन आनंदिनः भवन्ति ॥

(ச-ம்.) அவ்வகண்டாநந்தவடிவ சமுத்திரத்தின் *அஎ. ஆநந்த

* அரு. இலக்ஷணையினாலறியப்படுவதும்.

* அக. சாதிசயம் = தன்னினும் அதிகரித்த தொன்றையுடையது

* அஎ. ஆநந்தலேசம் = இன்பத்துளி.

லேசத்தை *அஅ. ஆசிரயித்துப் பிரஹ்மாமுதலியோர் யாவ
ரும் *அக. தாரதம்மியமாக ஆநந்தமுடையவ ராகின்றனர். (௫அ)

तद्युक्तमखिलं वस्तु व्यवहारश्चिदन्वितः ।

तस्मात्सर्वगतं ब्रह्म क्षीरे सर्पिरिवाखिलं ॥ ५९ ॥

(அ-கை) ஆத்மா *கூ0. பரமப்பிரீதிக்கு விஷயமா யிருக்கத்
தேகாதிப்பிரபஞ்சத்தில் பிரீதியுண்டாவ தென்னை யென்றாசங்கித்
துச் சகலப்பிரபஞ்சமும் அவ்வாநந்தவடிவப்பிரஹ்மத்தோடு
கூடியிருத்தலால் பிரீதி யுண்டாகின்ற தென்று கூறுகின்றார் :—

अखिलं वस्तु तद्युक्तं व्यवहारः चिदन्वितः । तस्मात् ब्रह्म क्षीरे सर्पिः
इव सर्वगतं अखिलम् ॥

(ச-ம்.) சகலவஸ்துக்களும் அதனோடு கூடியனவாம். விய
வகாரம் சித்தோடு கூடியதாம். ஆதலால் பிரஹ்மம் பாலில் நெய்
யினைப்போல எல்லாவற்றினும் இருப்பதாம். அதனால் யாவும்
பிரியமாம்.

(வி-ம்.) சகல தேகாதிநாதம்வஸ்துக்களும் அவ்வாநந்த
வடிவப்பிரஹ்மத்தோடு கூடியனவாம். அதனாலேயே பிரியதர
மாம். சகல இலௌகிகவியவகாரமும் சித்தோடு கூடியிருத்தலால்
பிரியமாம். ஆதலால் எல்லாவற்றினு மிருக்கும் பிரஹ்மம் பிரியத
மமாம். பாலில் வியாபித்திருக்கும் நெய்யினைபோல யாவும் அவ
ஸ்துவாயினும், அவற்றில் பிரஹ்மம் வியாபித்திருத்தலின் பிரியம்
போல் காணப்படுகின்றன. ஆத்மாவே பிரியம் என்பது சித்தித்
தது. (௫க)

अनप्यस्थूलमह्रस्वमदीर्घमजमव्ययम् ।

अरूपगुणवर्णस्वित् तद्वह्येत्यवधारयेत् ॥ ६० ॥

* அஅ. ஆசிரயித்து—பற்றி—இடமாகக்கொண்டு.

* அக. தாம்—ஒன்றைவிட அதிகம் அல்லது குறைவு. தாம்—எல்
லாவற்றையும் விட அதிகம் அல்லது குறைவு. அவற்றின்றன்மை தாரதம்
றய மெனப்படும்.

* கூ0. எல்லாவற்றினும் அதிகப்பிரியம் எதனிடத்தி லுண்டாகின்
ம்தோ அது பரமப்பிரீதிக்கு விஷய மெனப்படும்.

(அ-கை.) ஆத்மா எல்லாவற்றினும் வியாபித்திருக்கிற தென் றறிவ தெவ்வா றென்றசங்கித்து, அஃது இத்தன்மைய தென்று நேராய்ச் சொல்லக்கூடாமையால், அணுவல்லாதது ஸ்தூலமல்லாதது என்றல்முதலிய சுருதியால் அதத்துக்களை நீக் குதல்வாயிலாக நிஷேதமுதலியவற்றிற்குக் காரணவடிவமான சத் துமாத்திரம் பிரஹ்ம மென்று அறியவேண்டு மென்று சொல்லு கின்றார்:—

(யத்) अनण्वस्थूलं अहस्वं अदीर्घं अजं अव्ययं अरूपगुणवर्णाख्यं तत् ब्रह्म इति अवधारयेत् ॥

(சு-ம்.) எது *கூக. அணுவல்லாததும், பருமனில்லாததும், குறுமையில்லாததும், நெடுமையில்லாததும், பிறப்பில்லாததும், குறைவு நிறைவில்லாததும், உருவம் குணம் வர்ண மென்பவையில் லாதது மாமோ, அது பிரஹ்ம மென்று நிச்சயஞ்செய்யவேண் டும். (சு0)

यद्भासा भास्यतेऽर्कादि भास्यैर्यत्तु न भास्यते ।

येन सर्वमिदं भाति तद्ब्रह्मेत्यवधारयेत् ॥ ६१ ॥

(அ-கை.) மறுபடியும் அந்தப் பிரஹ்மஞானத்தின் பொருட்டு மூன்று சுலோகங்களால் வேறு சேர்த்துக் கூறு கின்றார்:—

यद्भासा अर्कादि भास्यते यत् तु भास्यैः न भास्यते येन इदं सर्वं भाति तत् ब्रह्म इति अवधारयेत् ॥

(சு-ம்.) எதன் விளக்கத்தால் சூரியன்முதலியன விளக் கப்படுகின்றனவோ, எது விளக்கப்படும் சூரியன்முதலிய

* கூக. இவை விலக்குமுகத்தாற் பிரஹ்மத்தை யறிவிக்கும் நிஷேத் திய விசேஷணங்களாம். இவைகளும் பிறவும் பிரஹ்மத்தைச் சொல் லாமற் சொல்லுவதனை ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயத்தின் கூவது கலையிற் காண்க.

வற்றால்*கூஉ. விளக்கப்படுகிறதில்லையோ, எதனால் இவ்வெல்லாம் விளங்குகின்றனவோ அது பிரஹ்ம மென்று நிச்சயஞ்செய்க. கூக

स्वयमंतर्वाहिव्याप्य भासयत्याखिलं जगत् ।

ब्रह्म प्रकाशते वह्निप्रतप्तायसपिंडवत् ॥ ६२ ॥

(அ-கை.) பிரஹ்மம் எல்லாவற்றையும் விளக்கித் தானும் விளங்கு மென்பதனைத் திருஷ்டாந்தத்தால் விளக்குகின்றார் :—

वह्निप्रतप्तायसपिंडवत् ब्रह्म स्वयं अंतः वहिः व्याप्य अखिलं जगत्
भासयति प्रकाशते ॥

(சு-ம்.) அக்கினியினுற் பழுக்கக் காய்ச்சப்பட்ட இரும் புத்துண்டினைப்போலப் பிரஹ்மமானது தானே உள்ளும் வெளியும் வியாபித்துச் சகல ஜகத்தையும் விளக்கித் தானும் விளங்குகின்றது. (கூஉ)

जगद्विलक्षणं ब्रह्म ब्रह्मणोन्यन्न विद्यते ।

ब्रह्मान्यद्भाति चेन्मिथ्या यथा मरुमरीचिका ॥ ६३ ॥

(அ-கை.) பிரஹ்மம் ஜகத்தை விளக்கிக்கொண்டு தானும் விளங்குகின்ற தெனவே, அத்வைதத்திற்கு ஹாநிவருதலால் அந்தப் பிரஹ்மமே யாவும் அதற்கந்நியம் சிறிது மில்லை யென்று கூறுகின்றார் :—

जगद्विलक्षणं ब्रह्म ब्रह्मणः अन्यत् न विद्यते ब्रह्मान्यत् भाति चेत्
यथा मरुमरीचिका मिथ्या ॥

(சு-ம்.) ஜகத்திற்கு *கூங. விலக்ஷணமானது பிரஹ்மம். *கூசு. பரமார்த்தமாகப் பிரஹ்மத்திற் கந்நியமாக எதுவு மில்லை.

*கூஉ. “न तत्र सूर्यो भाति । अङ्कु सूर्येण பிரகாசிக்கிறதில்லை” என்பது சுருதி.

*கூங. விலக்ஷணம்—வேறு.

*கூசு. பரமார்த்தம்—உண்மை.

யாதேனு மொன்று பிரஹ்மத்திற் கந்நியமாகத் தோற்றுமாயின்
அது காணற்சலம்போல் மித்தையாம். (௬௩)

दृश्यते श्रूयते यद्यद्ब्रह्मणोन्यन्न तद्भवेत् ।

तत्त्वज्ञानाच्च तद्ब्रह्म सच्चिदानन्दमद्वयम् ॥ ६४ ॥

(அ-கை.) பின்னும் அந்தப் பிரஹ்மத்தினையே தெளி
வாய் நிரூபிக்கின்றார் :—

यत् यत् दृश्यते श्रूयते तत् ब्रह्मणः अन्यत् न तत्त्वज्ञानात् च तत्
सच्चिदानन्दं अद्वयं ब्रह्म ॥

(ச-ம்.) கண்களால் எதெது காணப்படுகின்றதோ, * ௬௫.
காதுகளால் எது எது கேட்கப்படுகின்றதோ, அது பிரஹ்மத்
திற் கந்நியமாகச் சிறிது மில்லை. தத்துவஞானத்தினாலும் அது
(ஐகத்து) சச்சிதாநந்த அத்வயமாகிய பிரஹ்மமே. (௬௪)

सर्वगं सच्चिदात्मानं ज्ञानचक्षुर्निरीक्षते ।

अज्ञानचक्षुर्नेक्षेत भास्वंतं भानुमंधवत् ॥ ६५ ॥

(அ-கை.) பிரஹ்மம் எல்லாவற்றினு மிருப்பதா யிருக்க
அது எல்லோராலும் ஏன் காணப்படவில்லையெனக் கூறுகின்
றார் :—

सर्वगं सच्चिदात्मानं ज्ञानचक्षुः निरीक्षते अज्ञानचक्षुः भास्वंतं भानु
मंधवत् न ईक्षेत ॥

(ச-ம்.) எல்லாவற்றினு மிருப்பதான சச்சிதாத்மாவை
ஞானக்கண்ணுடையவன் பார்க்கின்றான். அஞ்ஞானக்கண்
னுடையவன் பிரகாசிக்கின்ற சூரியனைக் காணாததுபோல அத
னைக் காணான்.

* ௬௫ காதுகளால் எது எது கேட்கப்படுகின்றதோ என்னும் உபல
க்ஷணத்தினால் மனத்தினால் எது எது ஸ்மரிக்கப்படுகின்றதோ என்பன
முதலியனவும் அறியத்தக்கனவாம்.

(வி-ம்.) அதனதன் அதிஷ்டான தத்துவமாக எல்லாவற்றின் கண்ணு முள்ள சத்துசித்துவடிவ ஆத்மாவை வேதாந்தசிரவணத்தா லுண்டாகிய பிரஹ்மாபரோக்ஷஞானநேத்திர முடையவன் சுவரூபமாகக் காண்கின்றான். அஞ்ஞானநேத்திரமு (தேகேந்திரியாத்மபுத்தியு) டையவன் ஆத்மாவை அது சகல வுபாதிகளின்மீயதாயும் எல்லாவற்றினிருப்பதாயுமிருந்தும் எங்கும் பிரகாசிக்கின்ற சூரியனைக் குருடன் காணமுடியாதது போலக் காணமாட்டான் என்பது பொருள். அதில் “ந சக்ஷுஷா ரூபயதே ந பிபிஷித்” கிரகிக்கப்படுகிறதில்லை வாக்கினாலும் கிரகிக்கப்படுகிறதில்லை” என்னும் சுருதி பிரமாணமாம்.

இஃது அபிப்பிராயமாம் :— ஆத்மா ஞானவடிவத்தன்மை யால் அதிருசியமா யிருத்தலின் சக்ஷுஷமுதலிய இந்திரியங்களால் கிரகிக்கப்படுகிறதில்லை; அதுபோலவே தபசினாலாவது கர்மத்தினாலாவது அடையப்படுகிறதில்லை; கர்மத்தாற் சாதிக்கப்படுவது அநித்தமாகலின். ஆதலால் ஞானப்பிரசாதத்தால் ஞானக்கண்ணால் சுத்தாந்தக்கரணமுள்ள அவித்தை நீங்கியவன் எப்போதும் எங்கும் பிரஹ்மமே காண்கின்றான். இதனால் எங்கும் மற்றவர்களால் காணமுடியா தென்பது பொருள்.

श्रवणादिभिरुद्दीप्तो ज्ञानाग्निपरितापितः ।

जीवः सर्वमलान्मुक्तः स्वर्णवद्द्योतते स्वयम् ॥ ६६ ॥

(அ-கை.) * கூகூ. முன் வந்த ஞானம் திடமாதற்பொருட் பிப் பின்னும் சிரவணாதிகள் செய்யத்தக்கனவேயா மென்று கூறுகின்றார் :—

श्रवणादिभिः उद्दीप्तः ज्ञानाग्निपरितापितः जीवः सर्वमलात् मुक्तः स्वर्णवत् स्वयं द्योतते ॥

* கூகூ. முன்சொன்ன கர்மத்தால் அநுபவத்தை யடைந்து அதன் அப்பியாசமில்லாதவனுக்கு முந்திய வாசனையின் வசத்தால் சிறிது அஞ்ஞானம் சம்பவிக்கும். அதனால் அவ்வநுபவத்திற்குத் தடை வரும். அப்போது திடமாகாமையின், அஃதாகுதற்கு என்பது கருத்து.

(ச-ம்.) சிரவணமுதலியவற்றால் மூட்டப்பட்ட ஞானக் கினியினால் தகிக்கப்பட்ட ஜீவன் சர்வமலங்களினின்றும் முக்த னாய்ச் சுவர்ணம்போல் சுயமே பிரகாசிக்கின்றான்.

(வி-ம்.) இப்பிரகரணத்திற் கூறப்பட்ட சிரவணமுதலிய வற்றால் மூட்டப்பட்ட ஞானமாகிய அக்கினியினால் தகிக்கப் பட்ட ஜீவன் சர்வ மலங்களினின்றும் விடுபட்டவனாய்த் தான் சுவர்ணம்போல் அகண்டசச்சிதானந்தவடிவமாய்ப் பிரகாசிக் கின்றான். புடம்போட்ட பொன் உபாதிபினாலாகிய மாற்றுக் குறைவுமுதலிய களங்கமொழிந்து தானே செவ்வையாய்ப் பிர காசிக்கிறதுபோல் ஆத்மாவும் களங்கமற்றுத் தானாகவே பிரகா சிக்கின்ற நென்பது பொருள். (சு-சு)

हृदाकाशोदितो ह्यात्मा बोधभानुस्तमोपहृत् ।

सर्वव्यापी सर्वधारी भाति सर्वं प्रकाशते ॥ ६७ ॥

(அ-கை.) இவ்வாத்மாவே அஞ்ஞானவிருளைக் கெடுத்து எல்லாவற்றையும் விளக்குகின்ற தன்மையினைக் கூறுகின்றார் :—

हृदाकाशोदितः हि आत्मा बोधभानुः तमोपहृत् सर्वव्यापी सर्वधारी
भाति सर्वं प्रकाशते ॥

(ச-ம்.) (அகண்டாகாசவிருத்தியாகிய) இருதயாகாசத்தி லுதித்த ஆத்மாவாகிய ஞானஞூரியன் தன்னை யாசிரயித்திருந்த அஞ்ஞானமாகிய இருளைக் கெடுத்துச் சர்வவியாபியாயும் சுகலத் தையும் தரித்ததாயும் விளங்குகின்றது. எல்லாவற்றையும் பிர காசிக்கின்றது. (சு-சு)

दिग्देशकालाद्यनपेक्ष्य सर्वगं शीतादिहृन्नित्यसुखं निरंजनम् ।

यः स्वात्मतीर्थं भजते विनिष्क्रियः स सर्ववित्सर्वगतोऽमृतो भवेत् ॥

(அ-கை.) அபரோகஷ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தமாயுள்ள பாபத்தை நீக்குதற்பொருட்டுப் பிரயாகையாதி தீர்த்தயாத்திரை கள் செய்யவேண்டாவோ வென்னு மாசங்கை நிகழ, ஆத்மதீர்த்

(ச-ம்.) சிரவணமுதலியவற்றால் மூட்டப்பட்ட ஞானக் கினியினால் தகிக்கப்பட்ட ஜீவன் சர்வமலங்களினின்றும் முக்த னாய்ச் சுவர்ணம்போல் சுயமே பிரகாசிக்கின்றான்.

(வி-ம்.) இப்பிரகரணத்திற் கூறப்பட்ட சிரவணமுதலிய வற்றால் மூட்டப்பட்ட ஞானமாகிய அக்கினியினால் தகிக்கப் பட்ட ஜீவன் சர்வ மலங்களினின்றும் விடுபட்டவனாய்த் தான் சுவர்ணம்போல் அகண்டசச்சிதானந்தவடிவமாய்ப் பிரகாசிக் கின்றான். புடம்போட்ட பொன் உபாதிபினாலாகிய மாற்றுக் குறைவுமுதலிய களங்கமொழிந்து தானே செவ்வையாய்ப் பிர காசிக்கிறதுபோல் ஆத்மாவும் களங்கமற்றுத் தானாகவே பிரகா சிக்கின்ற நென்பது பொருள். (சு-சு)

हृदाकाशोदितो ह्यात्मा बोधभानुस्तमोपहृत् ।

सर्वव्यापी सर्वधारी भाति सर्वं प्रकाशते ॥ ६७ ॥

(அ-கை.) இவ்வாத்மாவே அஞ்ஞானவிருளைக் கெடுத்து எல்லாவற்றையும் விளக்குகின்ற தன்மையினைக் கூறுகின்றார் :—

हृदाकाशोदितः हि आत्मा बोधभानुः तमोपहृत् सर्वव्यापी सर्वधारी
भाति सर्वं प्रकाशते ॥

(ச-ம்.) (அகண்டாகாசவிருத்தியாகிய) இருதயாகாசத்தி லுதித்த ஆத்மாவாகிய ஞானஞூரியன் தன்னை யாசிரயித்திருந்த அஞ்ஞானமாகிய இருளைக் கெடுத்துச் சர்வவியாபியாயும் சுகலத் தையும் தரித்ததாயும் விளங்குகின்றது. எல்லாவற்றையும் பிர காசிக்கின்றது. (சு-சு)

दिग्देशकालाद्यनपेक्ष्य सर्वगं शीतादिहृन्नित्यसुखं निरंजनम् ।

यः स्वात्मतीर्थं भजते विनिष्क्रियः स सर्ववित्सर्वगतोऽमृतो भवेत् ॥

(அ-கை.) அபரோகஷ்ஞானத்திற்குப் பிரதிபந்தமாயுள்ள பாபத்தை நீக்குதற்பொருட்டுப் பிரயாகையாதி தீர்த்தயாத்திரை கள் செய்யவேண்டாவோ வென்னு மாசங்கை நிகழ, ஆத்மதீர்த்

தத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்தவனுக்குப் பாபம் பற்றாமையின் செய்ய வேண்டிய தொன்று மில்லை யென்று கூறுகின்றார்:—

दिग्देशकालादि अनपेक्ष्य सर्वगं शीतादिहृत् नित्यसुखं निरंजनं स्वात्मा-
तीर्थं यः विनिष्क्रियः भजते सः सर्ववित् सर्वगतः अमृतः भवेत् ॥

(சு-ம்) * கூள. திக்கு, தேசம், காலமுதலியவற்றின் அபே-
சைஷயில்லாது எல்லாவற்றின்கண் னுள்ளதும் குளிர்முதலியவற்-
றைக்கெடுப்பதும், சித்தியசுகமும், பிரஞ்சனமுமாகிய சுவாத்ம-
தீர்த்தத்தினை எந்த நிஷ்கிரியன் (பரமஹம்ஸன்) பஜிக்கின்றானோ
அவன் சர்வஞ்ஞாய்ச் சர்வவியாபியாய் அமுதனாகிறான். (சுஅ)

ஆத்மபோதம்

முடிந்தது.

* கூள. திக்கு கிழக்குமுதலியன. தேசம் காசிமுதலிய புண்ணிய-
சேஷத்திரங்கள். காலம் கிரகணம் அர்த்தோதயம் மஹோதயமுதலிய
புண்ணியகாலங்கள். மற்றத்தீர்த்தங்களுக்கு முற்கூறிய திக்குமுதலியவற்-
றின் அபேசைஷ யுண்டு. அன்றியும் அவை பரிச்சின்னமும், குளிர்முதலிய
வருத்தத்தைத் தருவனவும், அநித்தியமும், துக்கமும், ஜனனமுதலியவ-
ற்றைத் தருமஞ்சனமுடையனவு மாதலோடு சுவர்க்காதிகளும் சித்தசுத்தியு-
மாகிய அற்பபயனைத் தருவனவாம். தனது ஆத்மதீர்த்தமோவெனின், முற்-
கூறிய தோஷங்க ளெவையு மின்றிப் பரமபுருஷார்த்தத்தைத் தருவதாம்.
ஆதலால் இவ்வாத்மதீர்த்தமாகும் பரமபுருஷனைத் தரிசிப்பவனுக்கே
சகலபாபங்களும் நீங்குமெனின் அப்பாபங்களாகிய பிரதிபந்தங்க ளவனை
எவ்வாறு அணுகும்? அணுகா வாகலின் அமுதனாகின்றா னென்றார்.

ஆறனடைவு), ச. முமுகூபத்துவம் (மோகூத்தை விரும்புதல்) என்பனவாம்.

नित्यानित्यवस्तुविवेकः कः ॥

வினா:—நித்தியாநித்தியவஸ்துவிவேக மென்பது யாது?

नित्यवस्तुवैकं ब्रह्म तद्यातिरिक्तं सर्वमनित्यं । अयमेव नित्यानित्यवस्तुविवेकः ॥

விடை:—க. ஒன்றாகிய பிரஹ்மம் நித்தியப்பொருள்; அதற்கு அந்நியமான (வேறான) யாவும் அநித்தியப்பொருளா மென்னும் இதுவே நித்தியாநித்தியவஸ்துவிவேகம்.

विरागः कः ॥

வினா:—விராக மென்பது யாது?

इहस्वर्गभोगेषु इच्छाराहित्यम् ॥

விடை:—உ. இகலோகபரலோகபோகங்களில் இச்சையில்லாமையாம்.

शमादिसाधनसंपत्तिः का ॥

வினா:—சமாதிசாதனசம்பத்தி யென்பது யாது?

शमो दम उपरमस्तितीक्षा श्रद्धा समाधानं चेति ॥

விடை:—ஈ. (க) சமம், (உ) தமம், (ஈ) உபரதி, (ச) திதி கை, (நீ) சிரத்தை, (ஊ) சமாதானம் என்பனவாம்.

शमः कः ॥

வினா:—சமம் என்பது யாது?

मनोनिग्रहः ॥

விடை:—(க) மனதை யடக்குதல்.

दमः कः ॥

வினா:—தமம் என்பது யாது?

चक्षुरादिबाह्येन्द्रियनिग्रहः ।

விடை:—(உ) கண்முதலிய புறவிந்திரியங்களை யடக்குதல்.

उपरमः कः ॥

வினா:—உபரதி (உபரமம்) என்பது யாது?

स्वधर्मानुष्ठानमेव ॥

விடை:—(ஈ) சுவதர்மாநுஷ்டானமே அதாவது பாகிய தர்மங்களினின்றும் நிவர்த்தியாதலே.

तितिक्षा का ॥

வினா:—திதிக்ஷ யென்பது யாது?

शीतोष्णसुखदुःखादिसहिष्णुत्वम् ॥

விடை:—(ச) சீதம் (குளிர்ச்சி), உஷ்ணம், சுகம், துக்கமுதலியவற்றைச் சகித்தல்.

श्रद्धा कीदृशी ॥

வினா:—சிரத்தை யென்பது யாது?

गुरुवेदांतवाक्यादिषु विश्वासः श्रद्धा ॥

விடை:—(ரு) குருவாக்கியம் வேதாந்தவாக்கியமுதலியவற்றில் உண்டாகும் விசுவாசம் சிரத்தை.

समाधानं किम् ॥

வினா:—சமாதான மென்பது யாது?

चित्तैकाग्रता ॥

விடை:—(கூ) சித்த வகாக்கிரத்தன்மை (மனவொருமை).

सुसुक्षुत्वं किम् ॥

வினா:—முமுகூதத்துவம் என்பது யாது?

मोक्षो मे भूयादितिच्छा ॥

விடை:—ஈ. மோகூதம் எனக்கு உண்டாகவேண்டு மென் னும் இச்சை.

एतत्साधनचतुष्टयं । ततस्तत्त्वविवेकस्याधिकारिणो भवन्ति ॥

இது சாதனசதுட்டயம். இதனையுடையவர் தத்துவவிவே கத்திற்கு அதிகாரிக ளாகின்றனர்.

तत्त्वविवेकः कः ॥

வினா:—தத்துவவிவேக மென்பது யாது?

आत्मा सत्यस्तदन्यत् सर्वं मिथ्येति ॥

விடை:—ஆத்மா சத்தியம், அதற்கந்நியமான யாவும் மித் தை யென்னும் நிச்சயம்.

आत्मा कः ॥

வினா:—ஆத்மா வென்பது யாது?

स्थूलसूक्ष्मकारणशरीराद्यतिरिक्तः पंचकोशातीतः सन् अवस्थात्रय-
साक्षि सच्चिदानंदस्वरूपः सन् यस्तिष्ठति स आत्मा ॥

விடை:—ஸ்தூல சூக்ஷ்ம காரணசரீரங்களுக்கு வேறாய், பஞ்சகோசங்களுக்கு அப்பாற்பட்டதாய், மூன்றவஸ்தைகளுக் கும் சாட்சியாய், சச்சிதானந்தசொரூபமாய் இருப்ப தெதுவோ அஃது ஆத்மாவாம்.

स्थूलशरीरं किम् ॥

வினா:—ஸ்தூலசரீர மென்பது யாது ?

पञ्चीकृतपञ्चमहाभूतैः कृतं सत्कर्मजन्यं सुखदुःखादिभोगायतनं शरीरं जायते अस्ति वर्धते विपरिणमते अपक्षीयते विनश्यतीति पट्टिकार-
मेदतत्स्थूलशरीरम् ॥

விடை:—க. பஞ்சீகிருதபஞ்சமகாபூதங்களாலாக்கப்பட்ட
தும், கருமத்தாற்றோன்றியதும், சுகதுக்காதி போகத்திற் கிட
னாயதுமாய்ப் பிறக்கின்றது, இருக்கின்றது, வளர்கின்றது, திரி
கின்றது, குறைகின்றது, கெடுகின்றது என்னும் ஆறு விகாரங்
களையுமுடைய இச்சரீரம் ஸ்தூலசரீரமாம்.

सूक्ष्मशरीरं किम् ॥

வினா:—சூக்ஷ்மசரீர மென்பது யாது ?

अपञ्चीकृतपञ्चमहाभूतैः कृतं सत्कर्मजन्यं सुखदुःखादिभोगसाधनं पञ्च ज्ञानेन्द्रियाणि पञ्च कर्मेन्द्रियाणि पञ्च प्राणादयः मनश्चैकं बुद्धिश्चैका
एवं सप्तदशकलाभिः सह यत्तिष्ठति तत्सूक्ष्मशरीरम् ॥

விடை:—உ. அபஞ்சீகிருதபஞ்சமகாபூதங்களாலாகியதும்,
கருமத்தாற்றோன்றியதும், சுகதுக்காதி போகத்திற்குச் சாதன
மாகியதுமாய், ஞானேந்திரியம் ஐந்து, கன்மேந்திரியம் ஐந்து,
பிராணாதி ஐந்து, மனம் ஒன்று, புத்தி ஒன்று ஆகிய இப்பதி
னேழு கலைகளோடு கூடியிருப்ப தெதுவோ, அது சூக்ஷ்மசரீர
மாம்.

வினா:—ஞானேந்திரியங்க னெவை ?

श्रोत्रं त्वक् चक्षुः रसना घ्राणं इति पञ्च ज्ञानेन्द्रियाणि ।

விடை:—சுரோத்திரம் (காது), துவக்கு (தோல்), சக்ஷு-
(கண்), * இரசணை(நா), கிராணம் (முகக்கு) என்னு மைந்தும்
ஞானேந்திரியங்கள்.

வினா :—ஞானேந்திரியங்களின் ஆதிதேவதைகள் எவை ?

श्रोत्रस्य दिग्देवता । त्वचो वायुः । चक्षुषः सूर्यः । रसनाया वरुणः । घ्राणस्य अश्विनौ इति ज्ञानेन्द्रियदेवताः ॥

விடை :—சுரோத்திரத்திற்குத் திக்கும், துவக்கிற்கு வாயுவும், சக்ஷுஷிற்குச் சூரியனும், இரசனைக்கு வருணனும், கிராணத்திற்கு அசுவனிகுமாரரிருவரும் தேவதைகளாம்.

வினா :—ஞானேந்திரியங்களின் விஷயங்கள் எவை ?

श्रोत्रस्य विषयः शब्दग्रहणम् ॥

त्वचो विषयः स्पर्शग्रहणम् ॥

चक्षुषो विषयः रूपग्रहणम् ॥

रसनाया विषयः रसग्रहणम् ॥

घ्राणस्य विषयो गंधग्रहणम् इति ॥

விடை,—சுரோத்திரத்திற்கு விஷயம் சத்தத்தைக் கவர்தல். துவக்கிற்கு விஷயம் பரிசுத்தைக் கவர்தல். சக்ஷுஷிற்கு விஷயம் உருவத்தைக்கவர்தல். இரசனைக்கு விஷயம் இரசத்தைக் கவர்தல். கிராணத்திற்கு விஷயம் கந்தத்தைக் கவர்தல் என்க.

வினா :—கன்மேந்திரியங்கள் எவை ?

वाक्पाणिपादपायूपस्थानीति पंचकर्मेन्द्रियाणि ॥

விடை :—வாக்கு, பாணி, பாதம், பாயு, உபஸ்தம் என்னுமைந்தும் கன்மேந்திரியங்களாம்.

வினா :—கன்மேந்திரியங்களின் ஆதிதேவதைகள் எவை ?

वाचो देवता वह्निः । हस्तयोरिंद्रः । पादयोर्विष्णुः । पायोर्मृत्युः ॥

उपस्थस्य प्रजापतिः इति कर्मेन्द्रियदेवताः ॥

* இதனையே சிங்ஙுவை யென்றும் கூறுவர்.

விடை :—வாக்கிற்கு அக்கினியும், பாணி(தெக்கன)க்கு இந்திரனும், பாதங்களுக்கு விஷ்ணுவும், பாயுவி(குதத்தி)ற்கு இயமனும், உபஸ்தத்திற்குப் பிரஜாபதியு(பிரஹ்மணு)ம் தேவதைகளாம்.

வினா :—கன்மேந்திரியங்களின் விஷயங்கள் எவை ?

वाचो विषयः भाषणम् । पाण्योर्विषयः वस्तुग्रहणम् । पादयोर्विषयः गमनम् । पायोर्विषयः मलत्यागः । उपस्थस्य विषयः आनन्द इति ॥

விடை — வாக்கிற்கு வசனமும், பாணிக்குப் பண்டங்களை யேற்றலும், பாதத்திற்கு நடத்தலும், பாயுவிற் கு மலநீக்கமும், உபஸ்தத்திற்கு ஆநந்தமும் விஷயங்களாம்.

कारणशरीरं किम् ॥

வினா .—காரணசரீர மென்பது யாது ?

अनिर्वाच्यानाद्यविद्यारूपं शरीरद्वयस्य कारणमात्रं सत् स्वस्वरूपाज्ञानं निर्विकल्पकरूपं यदास्ति तत्कारणशरीरम् ॥

விடை :—ந. * அநிர்வாச்சியமாய், † அநாதியாய், அவித்யா வடிவமாய்ச் சரீரமிரண்டற்கும் காரணமாத்திரமாயிருக்கும் **சுவ சொரூபாஞ்ஞானமாகிய இருவிகற்பவடிவம் எதுவோ, அது காரணசரீரமாம்.

* மெய்யென்றும் பொய்யென்றும் சொல்லத்தகாதது எதுவோ அது அநிர்வாச்சியமாம். மாயையைப் பொய்யென்போமாயின் பிரபஞ்சோற்பத்தி கூடாது ; மாயையோ பிரபஞ்சத்தை உண்டிபண்ணுகின்றது ; சத்திய மென்போமாயின் ஞானத்தாற் கெடுகின்றது ; ஆகலின் மாயை அநிர்வாச்சியமாம். அங்ஙனமே பழுதையிற்றோன்றிய பாம்பு பொய்யென்போமாயின் உண்டாகின்ற அசும், நடுக்கமுதலியன உண்டாகலாகா. சத்திய மெனின் விசாரத்தாற் கெடுகின்றது. ஆதலாற் பழுதையிற் பாம்பு அநிர்வாச்சியமாம். அநிர்வாச்சியம் இஃது இன்னதென் றுறுதியாய்ச் சொல்லத்தகாதது. அநிர்வாச்சியம் என்பதும் அதுவே.

† உற்பத்தி யில்லாததாய்.

* * தன்வடிவத்தை அறியாமையாகிய.

अवस्थात्रयं किम् ॥

வினா :—மூன்றவஸ்தைகள் எவை ?

जाग्रत्स्वप्नसुषुप्त्यवस्थाः ॥

விடை :—சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழூத்தி யென்பவை மூன்றவஸ்தைகளாம்.

जाग्रदवस्था का ॥

வினா :—சாக்கிராவஸ்தை யென்பது யாது ?

श्रोत्रादिज्ञानेन्द्रियैः शब्दादिविषयैश्च ज्ञायते इति यत् सा जाग्रद-
वस्था ॥

விடை :—சுரோத்திரமுதலிய ஞானேந்திரியங்களால் சப்த முதலிய விஷயங்களா ல்றியப்படுகின்றது என்பது எதுவோ, அது சாக்கிராவஸ்தையாம். (அவஸ்தை-காலம்-சமயம்.)

வினா :—இவ்வவஸ்தையின் அபிமானியின் பெயர் யாது ?

स्थूलशरीराभिமானि आत्मा विश्व इत्युच्यते ॥

விடை :— இவ்வவஸ்தையின் தூலசரீராபிமானியாகிய ஆத்மா விசுவன் என்று சொல்லப்படுகின்றான்.

स्वमावस्था केति चेत् ॥

வினா :—சொப்பனாவஸ்தை யென்பது யாது எனின் ?

जाग्रदवस्थायां यत् दृष्टं यच्छ्रुतं तज्जनितवासनया निद्रासमये यः
प्रपञ्चः प्रतीयते सा स्वमावस्था ॥

விடை :—சாக்கிராவஸ்தையில் பார்க்கப்பட்டவைகளாலும், கேட்கப்பட்டவைகளாலும் உண்டாகிய வாசனையால் நித்திரைக் காலத்தில் எதில் பிரபஞ்சம் தோற்றுகின்றதோ, அது சொப்பனாவஸ்தையாம்.

வினா :— இவ்வவஸ்தையின் அபிமானியாவன் ?

सूक्ष्मशरीराभिमानी आत्मा तैजस इत्युच्यते ॥

விடை :— இவ்வவஸ்தையின் சூக்ஷ்மசரீராபிமானியாகிய ஆத்மா தைஜஸன் என்று சொல்லப்படுகின்றான்.

अतः सुषुप्त्यवस्था का ॥

வினா :— சுழுத்தியவஸ்தை யென்பது யாது ?

अहं किमपि न जानामि सुखेन मया निद्रानुभूयत इति सुषुप्त्यवस्था ॥

விடை :— யான் ஒன்று மறியேன், நித்திரை யென்றாற் சுகமா யநுபவிக்கப்பட்டது என்னும் நினைவிற்கு ஏதுவாய அநுபவகாலம் சுழுத்தியவஸ்தையாம்.

வினா :— இவ்வவஸ்தையின் அபிமானியாவன் ?

कारणशरीराभिमानी आत्मा प्राज्ञ इत्युच्यते ॥

விடை :— இவ்வவஸ்தையின் காரணசரீராபிமானியாகிய ஆத்மா பிராஞ்ஞன் என்று சொல்லப்படுகின்றான்.

पञ्च कोशाः के ॥

வினா :— பஞ்சகோசங்கள் எவை ?

अन्नमयः प्राणमयः मनोमयः विज्ञानमयः आनन्दमयश्चेति ॥

விடை :— அந்தமயம், பிராணமயம். மனோமயம், விஞ்ஞானமயம், ஆநந்தமயம் என்பனவாம்.

अन्नमयः कः ॥

வினா :— அந்தமயகோசம் என்பது யாது ?

अन्नरसेनैव भूत्वा अन्नरसेनैव वृद्धिं प्राप्य अन्नरूपपृथिव्या यद्वि-
लीयते तदन्नमयः कोशः । स्थूलशरीरम् ॥

விடை :—அந்நரசத்தினாலே யுண்டாய், அந்நரசத்தினாலே விருத்தி யடைந்து, அந்நரூபப்பிருதிவியில் எது ஒடுங் சுகின் றதோ, அஃது அந்நமயகோசமாம். அதுவே ஸ்தூலசரீரமாம்.

பிராணமய: க: ||

வினா :—பிராணமயகோசம் என்பது யாது ?

பிராணாதிபஞ்சவாயவ: வாசாதிந்ரியபஞ்சகம் பிராணமய: ||

விடை :—* பிராணாதிபைந்து வாயுக்களும் வாக்காதின்து கன்மேந்திரியங்களும் பிராணமயகோசமாம்.

மனமய: கோச: க: ||

வினா :—மனமயகோசம் என்பது யாது ?

மனசு ஜானேந்திரியபஞ்சகம் மிலித்வா பவதி ச மனமய: கோச: ||

விடை :—மனதும், ஞானேந்திரிய மைந்தும் சேர்ந்து ஆவது எதுவோ, அது மனமயகோசமாம்.

விஜ்ஞானமய: க: ||

வினா :—விஞ்ஞானமயகோசம் என்பது யாது ?

புத்திஜ்ஞானேந்திரியபஞ்சகம் மிலித்வா யோ பவதி விஜ்ஞானமய: கோச: ||

விடை :—புத்தியும் ஞானேந்திரிய மைந்துஞ் சேர்ந்து ஆவது எதுவோ, அது விஞ்ஞானமயகோசமாம்.

* பிராணாதி பைந்து வாயுக்களாவன:—பிராணன், அபாணன், சமா னன், உதானன், வியானன் என்பன. அவற்றுள், பிராணன் இதயத்தி லிருந்து உசுவாசநிசுவாசங்களைச் செய்யும். அபாணன் குதத்திலிருந்து கொண்டு மலசலங்களை வெளிப்படுத்தும். சமானன் உந்தியிலிருந்துகொண்டு உண்ட அந்நரசங்களை நாடியின் வழியாய்ச் சரீரமுழுவதும் செலுத்தும். உதானன் உண்பனவும் பருகுவனவு மாகிய அந்நரசங்களைப் பிரிக்கும். வியானன் உடல் முழுவதினு மிருந்து உடலின் மூட்டுகளைத் திருப்பும்.

आनंदमयः कः ।

வினா:—ஆநந்தமயகோசம் என்பது யாது?

एवमेव कारणशरीरभूताविद्यास्थमालिनसत्त्वं प्रियादिवृत्तिसहितं सत्
आनंदमयः कोशः ।

விடை:—இப்படியே காரணசரீரவடிவினதாகிய அவித்தையின் கணுள்ள *மலினசத்துவமானது † பிரியாதி விருத்திகளோடு கூடியதாய் ஆநந்தமயகோசமாம்.

एतत्कोशपंचकं । मदीयं शरीरं मदीयाः प्राणाः मदीयं मनश्च मदीया बुद्धिर्मदीयं ज्ञानमिति स्वेनैव ज्ञायते । तद्यथा मदीयत्वेन ज्ञातं कटककुंडलगृहादिकं स्वस्माद्भिन्नं तथा पंचकोशादिकं मदीयत्वेन ज्ञातं आत्मा न भवति ॥

இப்பஞ்சகோசங்கள் என்சரீரம், என்பிராணன், என்மனம், என்புத்தி, என்ஞானம் என்று தன்னாலேயே உணரப்படுகின்றன. எப்படி எனதென்னுந் தன்மையால் அறியப்பட்டகடகம் (காப்பு), குண்டலம் (கடுக்கன்), வீடுமுதலியன அறிகிறவனாகிய தன்னினும் வேறாகின்றனவோ, அதுபோலப் பஞ்சகோசமுதலியனவும் எனதென்னுந் தன்மையால் அறியப்படுகின்றன வாதலால் ஆத்மா வாகா.

आत्मा तर्हि कः ॥

வினா:—அப்படியானால் ஆத்மாவின் சொரூபம் யாது?

* இரஜோதமோகுணங்களால் அமிழ்த்தப்பட்ட சத்துவகுணம் மலினசத்துவகுணமாம்.

† பிரியாதிவிருத்திகளாவன:—விரும்பிய பொருளைக் கண்டகாலத்துண்டாகும் சுகவிருத்தி பிரியவிருத்தி; விரும்பியபொருள் கிடைத்த காலத்துண்டாகும் சுகவிருத்தி மோதவிருத்தி; விரும்பியபொருளைப் போகிக்குங் காலத்துண்டாகும் சுகவிருத்தி பிரமோதவிருத்தி.

सच्चिदानंदस्वरूपः ॥

விடை :—சத்து, சித்து, ஆநந்தம் ஆத்மாவின் சொரூபமாம்.

सत्किं ॥

வினா :—சத் தென்பது யாது ?

कालत्रयेऽपि तिष्ठतीति सत् ॥

விடை :—மூன்று காலங்களினும் நிற்கின்றது என்பதனால் சத்தாம்.

चित्किं ॥

வினா :—சித் தென்பது யாது ?

ज्ञानस्वरूपः ॥

விடை :—ஞானசொரூபம்.

आनंदः कः ॥

வினா :—ஆநந்த மென்பது யாது ?

सुखस्वरूपः ॥

விடை :—சுகசொரூபம்.

एवं सच्चिदानंदरूपं स्वात्मानं विजानीयात् ॥

இவ்வாறு சச்சிதானந்த சொரூபமான ஆத்மாவை (தன்னை) அறியவேண்டும்.

अथ चतुर्विंशतितत्त्वोत्पत्तिप्रकारं वक्ष्यामः ॥

வினா :—இனி இருபத்துநான்கு தத்துவோற்பத்தியின் கிரமம் கூறுவாம்:—

ब्रह्माश्रया सत्त्वरजतमगुणात्मिका माया अस्ति । ततः आकाशः सं-
भूतः । आकाशाद्वायुः वायोस्तेजः तेजस आपः अद्भ्यः पृथिवी ॥ एतेषां

पंचतत्त्वानां मध्ये आकाशस्य सात्त्विकांशात् श्रोत्रेन्द्रियं संभूतं । वायोः सा-
त्त्विकांशात् त्वगिन्द्रियं संभूतं । अग्नेः सात्त्विकांशात् चक्षुरिन्द्रियं संभूतं ।
जलस्य सात्त्विकांशात् रसनेन्द्रियं संभूतं । पृथिव्याः सात्त्विकांशात् घ्राणेन्द्रियं
संभूतं । एतेषां पंचतत्त्वानां समष्टिसात्त्विकांशात् मनोबुद्ध्यहंकारचित्तांतः-
करणानि संभूतानि । संकल्पविकल्पात्मकं मनः । निश्चयात्मिका बुद्धिः ।
अहंकर्त्ता अहंकारः । चिंतनकर्तृ चित्तं । मनसो देवता चंद्रमा । बुद्धेर्ब्रह्मा । अहं-
कारस्य रुद्रः । चित्तस्य वासुदेवः ॥

விடை :—பிரஹ்மத்தை ஆசிரயித்ததும், சத்துவரஜோ
தமோகுணவடிவின துமாகிய மாயை யுளது. அதனின்றும்
ஆகாயமும், ஆகாயத்தினின்று வாயுவும், வாயுவினின்று தேயு
வும், தேயுவினின்று அப்புவும், அப்புவினின்று பிருதிவியும் உண்
டாயின. இவ்வைந்து தத்துவங்களுள் ஆகாயத்தின் சாத்துவிகா
மிசத்தினின்று சுரோத்திரேந்திரிய முண்டாயிற்று. வாயுவின்
சாத்துவிகாமிசத்தினின்று துவக்கிந்திரிய முண்டாயிற்று. ஆக்
கினியின் சாத்துவிகாமிசத்தினின்று சக்ஷுரீந்திரிய முண்டா
யிற்று. ஜலத்தின் சாத்துவிகாமிசத்தினின்று இரசனையிந்திரிய
முண்டாயிற்று. பிருதிவியின் சாத்துவிகாமிசத்தினின்று கிரா
ணேந்திரிய முண்டாயிற்று. இவ்வைந்து தத்துவங்களின் *சம
ஷ்டி சாத்துவிகாமிசத்தினின்று மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்
தம் என்னும் அந்தக்கரணங்கள் உண்டாயின. சங்கற்பனிகற்
பவடிவினது மனம்; நிச்சயவடிவினது புத்தி; யான் என்ப
தைச் செய்வது அகங்காரம்; சிந்தனையைச் செய்வது சித்தம்.
இவற்றுள் மனதிற்குச் சந்திரனும், புத்திக்குப் பிரஹ்மனும்,
அகங்காரத்திற்கு உருத்திரனும், சித்தத்திற்கு வாசுதேவனும்
தேவதைகளாம்.

एतेषां पंचतत्त्वानां मध्ये आकाशस्य राजसांशात् वागिन्द्रियं संभूतं ।
वायोः राजसांशात् पाणीन्द्रियं संभूतं । वह्नेः राजसांशात् पादेन्द्रियं संभूतं ।

जलस्य राजसांशात् उपस्थेन्द्रियं संभूतं । पृथिव्या राजसांशात् गुदेन्द्रियं संभूतं ।
एतेषां समष्टिराजसांशात् पंचप्राणाः संभूताः । एतेषां पंचतत्त्वानां तामसांशात्
पंचीकृतपंचतत्त्वानि भवन्ति ॥

இவ்வைந்து தத்துவங்களுள் ஆகாயத்தின் இராசதாமிசத்தி
னின்று வாக்கிந்திரியமும், வாயுவின் இராசதாமிசத்தினின்று
பாணீந்திரியமும், அக்கினியின் இராசதாமிசத்தினின்று பா தேந்
திரியமும், ஜலத்தின் இராசதாமிசத்தினின்று உபஸ்தேந்திரிய
மும், பிருதிவியின் இராசதாமிசத்தினின்று குதேந்திரியமும்
உண்டாயின. இவற்றின் சமஷ்டி இராசதாமிசத்தினின்று பஞ்
சப்பிராண னுண்டாயின. இவ்வைந்து தத்துவங்களின் தாம
தாமிசத்தினின்று பஞ்சீகிருதபஞ்சதத்துவங்கள் உண்டாகி
றன. இஃது இருபத்துநான்கு தத்துவோற்பத்திக்கிரமமாம்.

पंचीकरणं कथं इति चेत् ॥

வினா :—* பஞ்சீகரணம் எப்படியெனின் ?

एतेषां पंचमहाभूतानां तामसांशस्वरूपं एकं एकं भूतं द्विधा विभ-
ज्य एकं एकमर्धं पृथक् तूष्णीं व्यवस्थाप्य अपरं अपरं अर्धं चतुर्धा विभज्य
स्वार्धमन्येषु अर्धेषु स्वभागचतुष्टयं संयोजनं कार्यं । तदा पंचीकरणम् भवति ।
एतेभ्यः पंचीकृतपंचमहाभूतेभ्यः स्थूलशरीरम् भवति । एवं पिंडब्रह्मांडयोरैक्यं
संभूतम् ॥

விடை :—இப்பஞ்சமகாபூதங்களின் தாம்சாம்ச சொரூப
மாகிய ஒவ்வொரு பூதத்தையும் இவ்விரண்டாகப் பிரித்து, அவற்
றின் ஒவ்வொரு பாதியை வேறாகச் சும்மா விருத்தி, மற்ற ஒவ்
வொரு பாதியையும் நந்நான்காகப் பிரித்து, தமது பாதிகளின்
வேறுகிய பாதிகளில் தம்பாகங்கள் நான்கையும் சேர்க்கவேண்டும்.
அப்பொழுது † பஞ்சீகரணம் ஆகின்றது. இப்பஞ்சீகிருதபஞ்ச

* பஞ்சீகரணம்—அவ்வைந்தாக்கல்.

† இப்பஞ்சீகரணத்தை பூர்வீகாரசந்திரோதயம் என்னும் நூலில்
விரிவாய்க் காணலாம்.

மகாபூதங்களினின்றும் ஸ்தூலசரீரம் உண்டாகின்றது. இவ்வாற்றாற் பிண்டப்பிரஹ்மாண்டங்களுக்கு ஐக்கிய முண்டாயிற்று.

வினா :—ஜீவ னென்பது யாது ? ஈசுவரன் யாவன் ?

स्थूलशरीराभिमानी जीवनामकं ब्रह्मप्रतिबिंबं भवति । स एव जीवः प्रकृत्या स्वस्मात् ईश्वरं भिन्नत्वेन जानाति । अविद्योपाधिः सन् आत्मा जीव इत्युच्यते । मायोपाधिः सन् ईश्वर इत्युच्यते एवं उपाधिभेदाज्जीवेश्वरभेदादृष्टिर्यावत्पर्यंतं तिष्ठति तावत्पर्यंतं जन्ममरणादिरूपसंसारो न निवर्त्तते तस्मत्कारणान्न जीवेश्वरयोर्भेदबुद्धिः स्वीकार्या ॥

விடை :—ஸ்தூலசரீராபிமானியாய் ஜீவ னென்னும் பெயருடையதாய்ப் பிரஹ்மத்தின் பிரதிபிம்ப முண்டாகின்றது. அச்சீவனே பிரகிருதியினால் ஈசுவரனைத் தன்னின் வேறாக அறிகின்றது. அவித்தையாகிய உபாதிபுடையதாய் ஆத்மா ஜீவனெனப்படுகின்றது ; மாயோபாதி புடையதாய் ஈசுவரன் எனப்படுகின்றது. இவ்வாறு உபாதிபேதத்தால் ஜீவேசுவரபேததிருஷ்டி எதுவனாயினு மிருக்கின்றதேதா, அதுவரையினும் ஜனனமரணமுதலிய வடிவினதாகிய சம்சாரம் நீங்குகிறதில்லை. அக்காரணத்தால் ஜீவேசுவரர்களின் பேதபுத்தி (ஜீவன் வேறு ஈசுவரன் வேறு என்னும் ஞானம்) அங்கீகரிக்கத்தக்க தன்று.

ननु साहंकारस्य किञ्चिज्ज्ञस्य जीवस्य निरहंकारस्य सर्वज्ञस्येश्वरस्य तत्त्वमसीति महावाक्यात् कथमभेदबुद्धिः स्यादुभयोः विरुद्धधर्माक्रांतत्वात् इति चेत् ॥

வினா :—அப்படியானால் அகங்காரத்தோடு கூடிய கிஞ்சிஞ்ஞானகிய ஜீவனுக்கும், அகங்காரமில்லாதவனும் சருவஞ்ஞானமாகிய ஈசுவரனுக்கும், இருவரிடத்தும் விரோததருமம் காணப்படுதலால் தத்துவமஸி பென்னும் மகாவாக்கியத்தால் எப்படி அபேதஞானம் உண்டாகும் எனின்?

न स्थूलसूक्ष्मशरीराभिमानी त्वंपदवाच्यार्थं उपाधिविनिर्मुक्तं समाधिदशासंपन्नं शुद्धं चैतन्यं त्वंपदलक्ष्यार्थः ॥

விடை :—அப்படி அன்று ; ஸ்தூலசூக்ஷ்மசரீராபிமானி துவம்பதவாச்சியார்த்தம் ; உபாதியினின்று விடுபட்டதும் சமாதிதசையடைந்ததுமாகிய சுத்தசைதன்யம் துவம்பதலக்ஷியார்த்தம்.

एवं सर्वज्ञत्वादिविशिष्ट ईश्वरः तत्पदवाच्यार्थः ॥ उपाधिशून्यं शुद्धचैतन्यं तत्पदलक्ष्यार्थः ॥ एवं च जीवेश्वरयोः चैतन्यरूपेणाभेदे बाधकाभावः ॥

இப்படியே சருவஞ்ஞத்துவமுதலியவற்றோடுகூடிய ஈசுவரன் தத்பதவாச்சியார்த்தமும், உபாதியின்றிய சுத்தசைதன்னியம் தத்பதலக்ஷியார்த்தமுமாம். ஆகவே ஜீவேசுவரர்களுக்குச் சைதன்னியவடிவமாக அபேதம் கூறுதலில் பாதகமின்று.

एवं च वेदांतवाक्यैः सद्गुरुपदेशेन च सर्वेष्वपि भूतेषु येषां ब्रह्मबुद्धिरुत्पन्ना ते जीवन्मुक्ता इत्यर्थः ॥

இவ்விதத்தால் வேதாந்தவாக்கியங்களாலும் சற்குரு உபதேசத்தாலும் எல்லாப்பூதங்களிடத்தும் எவர்களுக்குப் பிரஹ்மபுத்தி (சுத்த சச்சிதானந்தப்பிரஹ்மம் நான் என்னும் நிச்சயம் உண்டாகின்றதோ,) அவர்களே ஜீவன்முக்தர்கள் எனப் பொருளாகின்றது.

ननु जीवन्मुक्तः कः ?

வினா :—அப்படியானால் ஜீவன்முக்தன் யாவன் ?

यथा देहोऽहं पुरुषोऽहं ब्राह्मणोऽहं शूद्रोऽहमस्मीति दृढनिश्चयस्तथा नाहं ब्राह्मणः न शूद्रः पुरुषः किंतु असंगःसच्चिदानंदस्वरूपः प्रकाशरूपः सर्वातर्यामी चिदाकाशरूपोऽस्मीति दृढनिश्चयरूपाऽपरोक्षज्ञानवान् जीवन्मुक्तः ब्रह्मैवाहमस्मित्यपरोक्षज्ञानेन निखिलकर्मबंधानिर्मुक्तः स्यात् ॥

விடை :—தேகம் யான், புருஷன் யான் ? பிராஹ்மணன் யான், சூத்திரன் யான் என்னும் திடநிச்சயத்தைப்போல, யான் பிராஹ்மணன் அல்லன், யான் சூத்திரன் அல்லன், யான் புருஷன் அல்லன், யான் அசங்க சச்சிதானந்த சொப்பிரகாச சருவாத் தரியாமியாகிய சிதாகாசசொருபன் என்னும் திடநிச்சயவடிவின் தாகிய அபரோக்ஷஞான முடையவன் ஜீவன்முத்தன் எனப்படுவன். பிராஹ்மமே யானென்னும் அபரோக்ஷஞானத்தால் சுகல கருமபந்தங்களினின்றும் விடுபட்டவனாகின்றான்.

कर्माणि कतिविधानि संतीति चेत् ॥

வினா :—கருமங்கள் எத்தனை வகையாம் எனின்?

आगामिसंचितप्रारब्धभेदेन त्रिविधानि संति ॥

விடை :—ஆகாமி, சஞ்சிதம், பிராரப்தம் என்னும் பேதத்தால் மூவகையாம்.

आगामिकर्माणि ॥

வினா :—ஆகாமி என்பது யாது?

ज्ञानोत्पत्त्यनंतरं ज्ञानिदेहकृतं पुण्यपापरूपं कर्म यदस्ति तदागामित्यभिधीयते ॥

விடை :—ஞானத்தின் உற்பத்திற்குப் பிறகு ஞானியின் வர்த்தமான தேகத்திற் செய்யப்படும் புண்ணியபாபமாகிய கருமம் எதுவோ, அது * ஆகாமி எனப்படும்.

संचितं कर्म किम् ॥

வினா :—சஞ்சிதம் என்பது யாது?

अनंतकोटिजन्मानां बीजभूतं सत् यत्कर्मजातं तिष्ठति तत्सञ्चितं ज्ञेयम् ॥

* ஆகாமி = வருவினை.

விடை :—அநந்தகோடி ஜன்மங்களுக்குக் காரணவடிவ மாய் முன்னரே சம்பாதிக்கப்பட்டுள்ள கருமக்கூட்டம் எதுவோ, அது * சஞ்சிதம் என்று அறியத்தக்கது.

प्रारब्धकर्मकिमिति चेत् ॥

வினா :—பிராரப்தகருமம் யாது எனின் ?

इदं शरिरमुत्पाद्य इह लोके एवं सुखदुःखादिप्रदं यत्कर्म तत्प्रारब्धं ॥

விடை :—இச்சரீரத்தை யுண்டிபண்ணி இவ்வுலகத்தில் இவ் வாறு சுகதுக்காதிகளைத் தரும் கருமம் எதுவோ, அது † பிரா ரப்தமாம்.

வினா :—பிராரப்தகர்மம் எதனால் நசிக்கும் ?

भोगेन नष्टं भवति प्रारब्धकर्मणां भोगादेव क्षय इति ॥

விடை :—‘பிராரப்தகருமங்கட்கு நாசம் போகத்தினாலேயே யுண்டாம்’ என்பதனால் பிராரப்தகர்மம் போகத்தினால் நஷ்ட மாம்.

வினா :—அப்படியானால் சஞ்சிதகருமம் எதனால் நசிக்கும் ?

संचितं कर्म ब्रह्मैवाहमिति निश्चयात्मकज्ञानेन नश्यति ॥

விடை :—சஞ்சிதகருமம் பிரஹ்மமே நான் என்னும் நிச் சயவடிவினதாகிய ஞானத்தாற் கெடும்.

வினா :—ஆகாமிகருமம் எதனாற் கெடும் ?

आगामि कर्मापि ज्ञानेन नश्यति । किंच आगामिकर्मणां नलिनी-
दलगतजलवत् ज्ञानिनां संबन्धो नास्ति ॥

விடை :—ஆகாமிகருமமும் ஞானத்தாற் கெடும். தாம ரையிலையிற் றண்ணீர்போல் ஆகாமிகருமத்திற்கும் ஞானிக்கும் சம்பந்த மில்லை.

* சேர்க்கப்பட்டுள்ள வினை.

† போகத்தைத் தா ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள வினை.

வினா.—அப்படியானால் அவர்களாற் செய்யப்படும் புண்ணியபாபங்களுக்குக் கதி யாது ?

किंच ये ज्ञानिनं स्तुवंति भजन्ति अर्चयन्ति तान्प्रति ज्ञानिकृतं आगामि पुण्यं गच्छति । ये ज्ञानिनं निन्दन्ति द्विषन्ति दुःखप्रदानं कुर्वन्ति तान्प्रति ज्ञानिकृतं सर्वं आगामिक्रियमाणं यदवाच्यं कर्म पापात्मकं तद्गच्छति ॥

விடை :—* ஞானியை எவர்கள் துதித்துப் புகித்து அருச்சிக்கின்றார்களோ, அவர்களை அவன் செய்த ஆகாமிபுண்ணியமும், ஞானியை எவர்கள் நிந்தித்துத் துவேஷித்துத் துக்கத்தைத் தருகின்றார்களோ, அவர்களை ஞானி செய்த சகல ஆகாமிபாபமும் அடைகின்றன.

வினா :—இவ்வாறு ஆத்மாவை யறிதலாற் பயனென்ன?

तथा चात्मवित्संसारं तीर्त्वा ब्रह्मानन्दं इहैव प्राप्नोति । तरति शोक-मात्मविदिति श्रुतेः । तनुं त्यजतु वा कार्यां श्वपचस्य गृहेऽथवा । ज्ञान-संप्राप्तिसमये मुक्तोऽसौ विगताशयः इति स्मृतेश्च ॥

இவ்வாறு ஆத்மாவையுணர்ந்தவன் “ஆத்மஞானிபான்வன் சோகத்தைக் கடக்கின்றான்” என்னுஞ் சுருதியினாலும், “காசியிலேனும் சண்டாளனுடைய வீட்டிலேனும் சரீரத்தை விடுக ; பற்றொழிந்த இவன் ஞானங் கிடைத்தகாலத்தில் முக்தனாகின்றான்”என்னும் ஸ்மிருதியினாலும் சம்சாரத்தைக் கடந்து பிரஹ்மாநந்தத்தை இகத்திலேயே யடைகின்றான்.

॥ इति तत्त्वबोधप्रकरणं समाप्तम् ॥

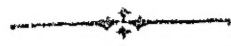
ஸ்ரீ தத்துவபோதம்

முடிந்தது.

“* सुहृदः पुण्यकृत्यान् द्विषन्तः पापकृत्यान् गृह्णन्ति இதஞ்செய்வோர் அவனுடைய புண்ணியங்களையும் துவேஷிப்போர் பாபங்களையும் கொள்ளுகின்றார்கள்” என்பது சுருதி.

சுத்தப்பதிப்புப்புஸ்தகங்கள்.

	நூ. அ. பை
ஸ்ரீபஞ்சதசி (பஞ்சதசப்பிரகாணம்)	... 10—0—0
ஸ்ரீ விருத்திப்பிரகாரம்	... 4—0—0
ஸ்ரீ விசாரசாகரம்	... 3—0—0
ஹடயோகப்பிரதீபிகை	... 1—8—0
ஸ்ரீ பாலபோதம்	... 1—0—0
ஸ்ரீ விருத்திரத்நாவலி	... 0—12—0
பிரஹ்மவிதாசீர்வாத பத்ததி சம்ஸ்கிருதமும் தமிழும் (ஸ்ரீவித் தியாரணியஸ்வரமிகளால் செய்யப்பட்ட வேதாந்த சங் கிரகநூல்)	... 0—1—0
விவேகசிந்தாமணி (வேதாந்தபரிச்சேதம்)	... 0—6—0
சங்கரகிரந்தாவலி பு-க. அபபோக்ஷாநுபூதி சம்ஸ்கிருத சுலோகமும் தமிழரையும்	... 0—6—0
சங்கரகிரந்தாவலி 2-ம் புத்தகம் ஆத்மபோதமும் தத் துவபோதமும் சம்ஸ்கிருதமூலமும் தமிழ் உரையும்	... 0—5—0
தர்க்ககௌமுதியுயிர் நியாயபதார்த்தம் 16-ன் இலக்ஷணங்க ளும் (குறிப்புரையுடன் 2-ம் பதிப்பு)	... 0—6—0
கீதைக்கொத்து பு-க. உத்தரகீதை (சம்ஸ்கிருதசுலோகமும் தமிழரையும்)	... 0—4—0
கீதைக்கொத்து 2-ம் புத்தகம் ஸ்ரீ நாமகீதை (சம்ஸ்கிருதசு லோகமும் தமிழரையும்)	... 0—3—0
சாந்தோக்கியத்துள்ள தத்நுவமஸிமகாவாக்கிய உபதேசம் சுக்கரகஸ்யோபநிஷதத்துள்ள நான்ருமகாவாக்கியார்த்தத் துடன் 2-ம் பதிப்பு	... 0—2—0
ஸ்ரீ விசாரசந்திரோதயம் 2-ம்பதிப்பு ஒவ்வொரு கலைப்பொரு ளடங்கிய சூத்திரங்களுடனும் அநேக சுருதிப்பிரமாணங் களுடனும் முன் பதிப்பினும் விசேஷமாக விருத்திசெய் யப்பட்டது	... 1—4—0
நீருக்குறள் மூலம் பரிமேலழகருரை, தெளிபொருள் விளக்கப் பதவுரை, குறிப்புரைகளுடன்	... 6—0—0
தர்க்கபரிபாஷை குறிப்புரையுடன்	... 1—0—0
சித்தாந்தபித்து (வேதாந்தம்)	... 0—10—0
ரிபுகீதைத்திரட்டு (குறிப்புரையுடன்)	... 1—0—0
வேதாந்த பரிபாஷை (தமிழ்)	... 0—10—0
Rules for Daily life	... 0—8—0
மதுரைமான்மியம் இஃதோர் வசனநூல் பாண்டியர்களின் பெயர் காலம் முதலியனவுந் தெளிவாகக்காணலாம்	... 0—8—0

பழனிமான்மியம்	...	0—6—0
சித்திரமடல், காளமேகப் புலவரியற்றியது	...	0—2—0
சமஸ்கிருத முதல்பாடம் ராமச்சந்திர நீலகண்டசாஸ்திரிகளிய ற்றியது	...	0—4—0
ஷெ இரண்டாம் பாடம்	...	0—10—0
தோடகமென்னும் வேதசாரசமுத்தரணம்	...	0—4—0
சிவமகிம்நஸ்தோத்திரம்	...	0—1—0
விவேகசூடாமணி (பாக்கெட்சைஸ்)	...	0—8—0
நவநீதசாரம் வினாவிடை	...	0—8—0
அறிவாநந்த சித்தியார்	...	0—4—0
அத்துவித உண்மை	...	0—1—0
வேதாந்தபிரதிபம் வினாவிடை	...	0—12—0
தோத்திரக்கொத்து	...	0—1—0
குசேலோபாக்கியானம் உரை	...	3—0—0
குறள்மூலம்	...	0—4—0
நன்னூல் மூலம்	...	0—1—6
விநோதராமஞ்சரி	...	1—2—0
சுவனேசர் ஆரூடசக்கரம்	...	0—1—0
ஆணியிலக்கணம்	...	0—4—0
பட்டிணத்தார்புராணம்	...	1—0—0
சௌந்தரியலகரி உரை	...	0—6—0
நாலடியார் உரை	...	1—2—0
பிரபுலிங்கலீலைசெய்யுள்	...	0—8—0
ஷெ வசனம்	...	0—12—0
திருக்காளத்திப்புராணம்	...	0—6—0
மகாதேவமாலை	...	0—1—0
வாசகக்குறி	...	0—0—6
சூதசங்கிதை	...	1—8—0
சுந்தபுராணம்செய்யுளுந் வசனமும் வாலா (2)	...	6—0—0
சைவல்யம் பொன்னம்பலசுவாபிகள் உரை	...	2—0—0
மானிடமர்மசாஸ்திரம்	...	5—0—0
ஆரியதர்மம்	...	0—0—6
காட்வாட்டேறா இங்கிலீஷ்	...	0—2—0

இதில் காணப்படாத மற்றும் அநேக புத்தகங்களுண்டு.

வி. கோவிந்தன் அண்டு பிரதர்ஸ்,

சாந்தாமந்திரபுத்தகசாலை, வடக்குவீதி,

V. G. & BROS., TANJORE.

தஞ்சாவூர்.

